

TRĂIASCĂ 1 MAI

ZIUA SOLIDARITĂȚII INTERNAȚIONALE A CELOR CE MUNCESC!

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLVIII Nr. 11411

Duminică 29 aprilie 1979

8 PAGINI — 40 BANI

PRIMIRI LA TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU cu prilejul prezentării scrisorilor de acreditare

Ambasadorul Republicii Elene

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit, sîmbătă dimineață, pe Michel Cottakis, care și-a prezentat scrisorile de acreditare în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Elene

Ambasadorul Republicii Costa Rica

Simbătă, 28 aprilie a.c., tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, a primit scrisorile de acreditare a noului ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Costa Rica, Arnoldo Amrhein Pinto, în țara noastră. (Continuare în pagina VII-a).

Vizita președintelui Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, în opt țări ale Africii

O amplă și strălucită acțiune politică, o valoroasă contribuție la făurirea unei lumi a păcii, libertății și progresului

Timp de mai bine de două săptămîni, între 8 și 25 aprilie a.c., de-a lungul noului itinerar de mii de kilometri care, de la țările africane — Libia, Gabon, Angola, Mozambic, Zambia, Burundi, Sudan, Egipt — gîndurile întregului nostru popor au însoțit cu dragoste, încredere și profundă satisfacție strălucita soie de prietenie, colaborare și solidaritate pe care secretarul general al partidului, președintele republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, a adus-o popoarelor acestor țări. Amvergura acestei călătorii, bilanțul deosebit de bogat, ideile politice pe care le-a pus în evidență se inscriu ca încă una din marile acțiuni politice internaționale ale României, subliniază o dată mai mult consecvența exemplară cu care partidul și statul nostru promovează prietenia și înțelegerea între state, întărește solidaritatea cu toate popoarele care luptă pentru afirmarea liberă, de sine stătătoare, cu toate forțele democratice, antimperialiste. Dînd expresie sentimentelor comunistilor, ale întregii noastre națiuni socialiste, Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. a aprobat intru totul rezultatele vizitelor în cele opt țări ale continentului african, apreciindu-le, pe bună dreptate, ca „un mare succes politic, un moment de însemnătate istorică în dezvoltarea relațiilor multilaterale ale României cu țările respective, cu ținele state africane, cu mișcările de eliberare din Africa, o nouă și strălucită acțiune de politică externă a partidului și statului nostru”. Această manifestare politică de amplă răsărit, care se adăugă marilor itinerare din anii precedenți în state de pe toate continentele — conturînd în un loc vaste traiectorii ce acoperă virtual întreg globul — aduce o nouă mărturie a prezenței deosebit de vie a rolului dinamic al României socialiste în cîmpul vieții internaționale actuale, marcînd contribuții de preț la afirmarea idealurilor celor mai scumpe ale întregii omeniri.

Această prezentă este indisolubil legată de activitatea prodigioasă, neobosită a tovarășului Nicolae Ceaușescu pusă în slujba intereselor fundamentale ale poporului român, a cauzei păcii, libertății și progresului tuturor națiunilor, exemplu viu de cetezană și spirit de muncă revoluționar. Comitetul Politic Executiv, dînd o înaltă apreciere acestor activități, a relevat din nou „contribuția esențială a secretarului general al partidului, președintelui republicii, la transparența consecventă în viață a orientărilor de bază stabilite de Congresul al XI-lea al partidului privind extinderea și adîncirea prieteniei, solidarității și colaborării cu țările care au pășit pe calea dezvoltării libere, de sine stătătoare, cu toate statele lumii”.

Vizita a avut loc, așa cum se știe, în împrejurări deosebite, într-un moment cînd se ascut contradicțiile pe plan internațional ca și tendințele de reimpărțire a lumii în sfere de influență și dominație, inclusiv pe continentul african, unde se fac din păcate, resimțite efectele politicii imperiale de dezbinare și amestec. Pe acest continent, în zona fierbinte a Africii australe, mișcările de eliberare desfășoară o luptă tot mai intensă pentru dobîndirea libertății și independenței naționale, regimurile rasiste de la Salisbury și Pretoria redîndu-se în lături, în încercarea lor disperată de a-și amîna prăbușirea inevitabilă, de la acțiunile teroriste, înalcînd samavolnic suveranitatea țărilor aflate în „prima linie” — a înclăștrării cu colonialismul și apartheidul, atacînd cu săbîțele — inclusiv în zilele premergătoare sosirii solilor poporului român — taberele de refugiați și reprezentanțele unor mișcări de eliberare situate pe teritoriul acestor țări. Desigur, în aceste condiții, prezenta solilor poporului român în trei țări din „prima linie” — Zambia, Mozambic, Angola — intru totul iluzor african a constituit o puternică expresie a sprijinului față de mișcările de eliberare din Africa australe, față de lupta tuturor popoarelor africane pentru înfrîngerea definitivă a rasismului, pentru afirmarea deplină a înțelei naționale.

„Unii ne-au pus întrebarea de ce am ales regiunea aceasta de încordare pentru a vizita o serie de state”, arătă tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în zilele cînd s-a aflat în Zambia, puternic lîvit de rădăurile criminale ale forțelor de reprimare rhodesiene. „Desigur, nu am venit acolo într-un scop turistic. Am venit în aceste state prietene pentru a întări colaborarea bilaterală, dar și pentru a manifesta solidaritatea cu poziția lor fermă, cu lupta pe care o duc împotriva dominației răsărite în Africa australe”. În cuvîntele emoționante, președintele zambian, KENNETH KAUNDA, a dat expresie înaltului prețuiu față de această puternică manifestare de solidaritate, pe care a descoperit-o ca o dovadă a „atașamentului profund față de cauza umanității”. „Mulți în locul dumneavoastră ar fi avut rezerve să vină în Zambia, care este cea mai activă zonă a luptei de eliberare în etapa actuală. Este o onoare deosebită pentru noi de a vă avea în mijlocul nostru, în circumstanțele actuale, ca pe un prieten bun”.

De altfel, pe întregul parcurs al itinerariului, înalta stîmă manifestată de conducătorii țărilor vizitate, primirea sărbătorească făcută solilor poporului român de sute de mii de oameni au dat expresie deosebită admirabilei față de marile înfăptuiri ale României socialiste — în care popoarele Africii văd, așa cum s-a afirmat în repetate rânduri și cu acest prilej, un exemplu și un îndemn de ceea ce poate realiza o națiune stăpînită pe propria-i soartă

(Continuare în pag. a VIII-a)

Un popor strîns unit sub steagul partidului său comunist

TRĂIASCĂ 1 MAI

Desen de Constantin PILIUTA

(Continuare în pag. a VI-a)

Imn de mai

Preamăriți această viață, oameni buni, și-i dați binețe jur că merită trăită, jur că are miere-n grai poleindu-ne cu aur precum vechi letopisețe primăvara asta vine cu-al său răs stindard de Mai e o pace dulce-n țară și-o lumină ametistă trage-un vultur tricolorul pe Carpați ca un balsam — il iubim pe Președinte pentru faptul că există și-n ființa lui vibrează inima acestui neam

Pe aripi ca de vitralii se-ntorc păsările-n țară e un semn că numai iarna ni le-a izgonit cîndva ce vă spune pilda asta trudnică și milenară vouă, ce cerșiți pe-aiurea fericii de mucava? Iată, doar aici ni-e locul și trăim mai acătării pumnii celor morți săpară în istorie ființii — il iubim pe Președinte pentru că e omul țării și prin el avem prietenii și sintem la noi stăpini

E așa frumoasă viața! blind se desprimăvărează în văzduh înaltă imnuri mugurii ce se deschid un izvor își rupe gheața în căldura de amiază serpuind pe cîmp, albastru, ca un Voroneț lichid în veșmint curat de grine întră azi întreaga țară în ogorul viu al muncii și-al credinței în belșug — il iubim pe Președinte fiindcă n-ar fi primăvara fără steaua lui de veghe care arde ca un rug

Il iubim pe Președinte și-l urmăim întru dreptate tot ce mișcă-n țara asta îl va preacinsti în veci el s-a pogorît din stîrpea Daciei latinizate și ne-a dat un loc pe harta secolului douăzeci

Corneliu VADIM TUDOR

40 de ani de la marea demonstrație antifascistă de la 1 Mai 1939

PAGINA A II-A

35 de ani de la făurirea Frontului Unic Muncitoresc

PAGINA A III-A

E-mpodobit pămîntul românesc

Un avîntat semn se dă din turnul
Carpaților, cînd zorile apar,
Vestind a muncii sărbătoare prin lumina
De miere și de chihlimbar.

Natura a-mbrăcat vestmint de flori,
De pașiți verzi și ramuri ce-nfrunzesc,
Iar roșul steag și tricolorul geomăn
Impodobesc pămîntul românesc.

Spre slava lor deschisă-i înainte
In vremi ce vin a fericii cale
Poporului întreg, făuritor
Al marilor izbînzii din cincinale.

Vlaicu BĂRNA

Acest pămînt udat cîndva de lacrimi
Și-acest popor instăpînit pe țară,
Trimit acum un cordial și tandru
Salut, spre lumea-ntregă proletară

Ne înfrățesc aceleași aspirații,
Aceleași ideal, același vis,
Pe care sub partinicele flămuri
În grăitoare fapte noi le-am scris.

La noi, unde munca își merită cu prisosință sărbătoarea

Am intrat în primăvară nerăbdători anul acesta, de curînd încă mai ningea în nord și munții încă nu s-au dezmeticit din furtunile de zăpadă, însă frunza a dat puternică și griul, la cîmpie, a răsărit sănătos, livezile sînt pline de floare, amenințarea brumei scade mereu, e vremea plugurilor și a semănătoarelor — semnul milenar al renasterii — și țara întreagă arată tîndră, se muncște zdrăvăn și neostenit, stăpînește încrederea în mai bine și mai ales conștiința că depinde de noi ca să fie și mai bine.

Ies din casă dimineața, cu copii la școală, și mă lumineză furnicarul harnic al lumii de muncitori care se bucură de puterea sportivă a

soarelui și de bou, ea parfumată a zilelor ce bat la poarta întîiului Mai. E o zi așteptată, o zi de bucurie implinită o zi meritată, o sărbătoare a omului muncii.

Dinu SĂRARU

cea mai înaltă din calendarul unic al întregii lumi muncitoare. Ne îndreptăm spre ea cu o febră romantică; nici o religie nu are o zi mai mult așteptată și mai mult sărbătorită cum este această zi de întîi Mai a religiei muncii pe toate meridianele bătrînului și mereu tîndrului glob pămîntesc.

Dar eu mă bucur de ea

aici, în România, unde munca își merită cu prisosință sărbătoarea și unde febra romantică a întîmpinării ei se face ecoul unei realități de care fiecare dintre noi poate fi mîndru.

Plec des prin țară, îmi place să umbliu și-mi place să văd cum se schimbă lumea aceasta a noastră, cit de repede, cit de inspirat, cit de înțelept, să văd cum se petrece în viața de toate zilele conștiința răspunderii pentru mai țirziu, cit de adînc a pătruns ea în faptele oamenilor, cit de bine știu ei că zădrea de azi, chiar și a unei singure case sau numai a unei singure străzi, rămîne o mărturie

(Continuare în pag. a VI-a)

Aducîndu-mi aminte de primăveri trecute, acum, în această nouă lîună mai, aș vrea să-ți vorbesc despre tot ceea ce ne leagă, pe mine și pe tine care citești aceste rînduri, pe tine care trăiești alături de mine, pe mine care trăiesc alături de tine pe aceste meleaguri, în aceeași patrie, împărțind greutățile care mai sînt, dar mai ales bucuriile mari ale unei vremi a marilor proiecte și lucrărilor de creație, a viselor și a speranțelor implinite. Sîntem părtași, indiferent de naționalitate, ai aceleiași moșteniri lăuate de eroice luni de mai; am dus împreună bălăuții eroice; sîntem urmașii unor străvechi luni de mai și păstrăm cu sfințenie tra-

dițiile lor mărețe; sîntem discipoli fideli ai comunistilor, ai aceluia care ne-au fost pilă de principialitate, dăruire, spirit de sacrificiu, curaj. Astfel pă-

LÉTAY Lajos

șim hotărît pe drumul lăsat de ei și ducînd visele și speranțele lor mai departe, împlînindu-le, putem erajunge unde ne-am propus, putem atinge nemîlocit cauza pentru care ei au făcut atîtea sacrificii. În conștiința noastră s-a întipărit această moștenire. Noi avem azi datorită s-o îmbogățim cu știința, cu experiența noastră, cu va-

lorile noi, socialiste, de noi create — pentru noi — cit și pentru cei ce ne vor urma, pentru cei de mine. Mă bucură că, în cadrul unității întregului nostru popor, fiecare se bucură de succesele celuilalt, se încurajează; mă sprijin în drumul meu mai departe așa cum și eu la rîndul meu mă aflu alături de tine ca un confrate de muncă, de idei, împărțindu-mi cu tine bucuriile sau grijele. Te acuz și te ur-măresc, pe tine, om al muncii, pretutîndeni unde lucrezi, unde mergi, pe străzi, în autobuz, în drum, spre locul de muncă sau spre casă; mă porț cu tine pretutîndeni, porț cu

(Continuare în pag. a VI-a)

Vibrantă aprobare, unanimă și înaltă apreciere pentru rezultatele rodnice ale vizitei tovarășului Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, pe continentul african. Mesaje adresate tovarășului Nicolae Ceaușescu

PAGINA A V-A

„1 Mai 1939 s-a transformat într-o puternică manifestare împotriva fascismului și războiului, numărându-se printre puținele manifestări din Europa care au avut loc în condițiile când fascismul era în ofensivă, după München. Poporul român, sub conducerea comunistilor, în alianță cu socialiștii, cu alte forțe democratice, și-a exprimat voința de a face totul pentru a împiedica ascensiunea fascismului, instaurarea dictaturii fasciste în România“.

NICOLAE CEAUȘESCU

1 MAI
1939

40 de ani de la marea demonstrație antifascistă de la 1 Mai 1939

1 MAI
1979

O filă memorabilă din lupta muncitorimii române împotriva fascismului și războiului, pentru democrație și independență națională

ÎN ORGANIZAREA ȘI CONDUCEREA DEMONSTRAȚIEI Un tânăr și neînfricat militant revoluționar

Tovarășul Nicolae Ceaușescu în 1939

Aprilie 1939. Din inițiativa Partidului Comunist Român luase ființă comitetul de organizare a demonstrației antifasciste de 1 Mai, între cadrele sale de frunte se aflau Ilie Pintilie, Nicolae Ceaușescu, Constantin David, Alexandru Iliescu, Teohari Georgescu ș.a.

Prezența în cadrul comitetului a tovarășului Nicolae Ceaușescu, atunci în vîrstă de 21 de ani, arăta încrederea pe care și-o câștigase ca militant revoluționar, călit în aspre confruntări politice și de clasă. Trecuse prin grele „probe ale focului” încă de la 15 ani, cînd a început să activeze în cadrul Uniunii Tineretului Comunist, fiind arestat, prima dată pentru participare la arelele și demonstrațiile muncitorilor bucureșteni. În 1934 fusese desemnat de Secretariatul C.C. al P.C.R. ca reprezentant al tineretului democrat în Comitetul Național Antifascist; în perioada 1933—1936 a activat ca secretar al comitetelor regionale Prahova și Oltenia ale U.T.C.; iar după procesul de la Brașov a fost intermișit la Doftana.

titul de organizare a depus o ridicată și multilaterală activitate atît în București, cit și la nivelul întregii țări. Privitv indicațiilor primite din partea C.C. al P.C.R., comitetul de organizare s-a preocupat ca printru delegații la Congresul breslelor, convocat pentru ziua de 1 Mai, să fie aleși muncitorii comunisti, socialiștii și social-democrații, care să asigure afirmarea spiritului de combativitate revoluționară în cadrul lucrărilor congresului. În același timp, comitetul de organizare, în strînsă legătură cu Comitetul organizației București al P.C.R., a desfășurat o susținută muncă politică în rîndul masei muncitoare spre a le mobiliza la sărbătorirea zilei de 1 Mai sub lozincile luptei hotărîte împotriva fascismului și războiului, pentru apărarea independenței țării.

La această activitate a adus o contribuție deosebită tovarășul Nicolae Ceaușescu; el a clarificat cu stăruință în rîndul masei importanța sarcinilor trasate de partid privind înlăturarea oricăror reminiscențe ale tendințelor de rigiditate și sectarism, folosirea atît a formelor legale, cit și a celor ilegale de muncă, dezvoltarea conlucrării dintre comunisti și social-democrați pe baza imbinării revendicărilor economice cu cele politice. Cei care au lucrat împreună cu tovarășul Nicolae Ceaușescu în acea perioadă erau impresionatî — după cum își amintesc Andrei Neagu, Ofeția Manole, vechi militanți ai P.C.R. — de faptul că elanul, energia și dinamismul care se manifestaseră de la aderarea sa la mișcarea muncitorească, la vîrstă de abia 15 ani, se împleteau cu experiența și maturitatea partinică pe care le dobîndise în anii luptei ilegale și ai detențiunii la Doftana.

De intensă muncă politico-organizatorică desfășurată de tovarășul Nicolae Ceaușescu este legată nemijlocit și participarea în masă a tineretului muncitoresc la demonstrația de 1 Mai din Capitală. Tot din inițiativa și cu participarea sa directă, serbarea muncitorească ce a avut loc în după-amiaza aceleiași zile pe stadionul din Parcul Veselei s-a desfășurat sub lozincile luptei pentru crearea unui larg front popular antifascist.

La reușita marii demonstrații de 1 Mai 1939 a contribuit în măsură hotărîtoare conlucrarea strînsă între muncitorii comunisti și socialiștii. La aceasta s-a ajuns — după cum relatează Vasile Ionescu, unul dintre militanții social-democrați din acea perioadă — prin acordul realizat de comitetul P.C.R. de organizare a manifestației și militanții de frunte ai Partidului social-democrat, printre care Ștefan Voitec, Lathar Rădăceanu, Theodor Iordăchescu. Rememorînd în perspectiva letoriei acea zi cînd demonstrații, umăr la umăr, comunisti și socialiștii, defilau prin centrul Capitalei, apare limpede că atunci muncitorimea noastră a făcut un pas important pe drumul care avea să ducă, în aprilie 1944, la încheierea Frontului Unic Muncitoresc, iar apoi la fărîmarea partidului unic al clasei noastre muncitore.

Marea manifestație de la 1 Mai 1939, prin caracterul de masă, nivelul înalt de organizare și gradul ridicat de combativitate revoluționară, a fost o sloocvență măritură a maturității politice a clasei noastre muncitoare, a posibilităților de care dispuneau atunci forțele revoluționare și progresiste de a organiza cu succes lupta împotriva fascismului și a războiului. Sub conducerea comunistilor,

ce au acționat în strînsă unitate cu socialiștii, cu alte forțe democratice, poporul român și-a exprimat hotărîrea de a face totul pentru a împiedica ascensiunea fascismului, pentru a salvargarda interesele naționale fundamentale.

Valoanificînd experiența dobîndită în îndelungata luptă antifascistă, Partidul Comunist Român avea să organizeze, în anii dictaturii fas-

ciste și ai războiului, mișcarea de rezistență a întregului popor, să făurească acea coaliție a tuturor forțelor patriotice, cuprinzînd practic întreaga națiune, care a asigurat victoria insurecției naționale armate antifasciste și antiimperialiste din august 1944 și a deschis drumul profundelor înnoiri socialiste.

Aspect de la manifestația de acum patru decenii

Tovarășa Elena Petrescu (Ceaușescu), împreună cu doi tineri antifasciști, participanți la o acțiune cultural-educativă organizată în 1939

„Expresia voinței maselor populare din România“

Grăitoare aprecieri internaționale

„La demonstrațiile de 1 Mai la București au participat 20 mii muncitori. Demonstrația a decurs sub lozincile antifasciste“.

„Izvestia“ (U.R.S.S.), 4 mai 1939

„Pe cînd 15 000 de lucrători demonstau ieri pe străzile din București, au strigat „Jos fascismul și aliații săi““.

„Daily Herald“ (Anglia), 2 mai 1939

„Manifestările de 1 Mai din București și din provincie au relevat intensificarea activității antifasciste a maselor, ca și o creștere a influenței partidului comunist... Numeroase pancarte exprimau necesitatea apărării independenței și integrității țării, cereau abrogarea tratatului economic cu Germania, alianța cu Franța, Marea Britanie și Uniunea Sovietică. Pe Calea Victoriei, în momentul în care cei 25 000 de demonstrații au trecut prin fața palatului regal și a rege-

lului, s-au auzit lozinci cerînd restaurarea regimului parlamentar constituțional, front unic și popular, reprimirea muncitorilor concediați, arestarea fasciștilor și a spionilor germani“.

„Rundschau“ (Elveția), 25 mai 1939

Intr-un raport al atașatului român de presă din Washington se reliefa faptul că manifestațiile de 1 Mai din România au strîns numeroase comentarii în presa și

emisiunile posturilor de radio americane, care au subliniat caracterul lor antifascist și antirevizionist.

„Această voință de a rezista expansiunii puterii fasciste... rămîne vie în masele populare... și ea se manifestă de fiecare dată cînd poate. Manifestațiile antifasciste de 1 Mai la București, expresie spontană a voinței maselor, sînt o dovadă strălucită. Dar nu numai românii aspiră să apere integritatea și independența națio-

nală, minoritățile etnice din România o vor în aceeași măsură, așa cum mărturisește o recentă declarație de loialitate a minorității etnice din Transilvania... Este dovedă că poporul român se rallyază la mișcarea antifascistă și că voința sa este de a lupta în mod real împotriva agresorului și fascismului“.

Conferința internațională asupra problemelor democratice, păcii și apărării demnității umane, Paris, 12—14 mai 1939

Poporul român a spus NU fascismului

Relatări din publicațiile vremii

SCANTEIA

„1 Mai, Dîmineața ora 9. Pe Calea Călărași și străzile vecine — grupuri de cetățeni se grăbesc spre sala Tomis. Guvernul și ajutorii lui făcuseră stîrșiri pentru a deruta masele muncitoare de pe drumul de luptă împotriva fascismului și a exploatării capitaliste, făcuse încercări de a preface această zi într-o manifestare pentru regimul actual... Muncitorii comunisti și social-democrații conștienți au știut însă să mobilizeze masele muncitorești și mica burghezie la luptă contra fascismului și a guvernului de dictatură regală.“

Tomis. Sala și curtea sint arhipline. Deasupra capetelor multîmii, muncitorii înalță placarde antifasciste: Să apărăm granițele țării împotriva agresorului hitlerist! Trăiască independența națională a țării! Jos fascismul! Amnistie pentru deținuții antifasciști! Vrem 8 ore de muncă! Vrem restabilirea regimului democratic parlamentar!

...Iată la tribună se ridică un orator exprimînd noavile maseilor și ale țării. „1 Mai este o zi internațională de luptă pentru drepturile și revendicările muncitorilor — o zi de luptă contra fascismului“ (Un tunet de aplauze). „Amnistie pentru deținuții antifasciști! (Aplauze îndelungate)... Așa au vorbit oratorii muncitorilor susținuți și apărați de multime. Pe urmă, înconorați cite șase într-un rînd, masele pornesc în demonstrație. Din piepturile a douăzeci de mii de demonstrații răsună: Jos fascismul! Jos Garda de fier! Jos regimul de dictatură regală! Pace — piine — pămînt — libertate! Cerem abrogarea pactului economic germano-român de trădare a țării! Masele continuau să strige cu entuziasm: Vrem România liberă și independentă! Jos fascismul! Jos agresorul hitlerist! Vrem amnistie pentru deținuții antifasciști! Arestarea fasciștilor! Și asta în fața palatului regal...“

Demonstrația de masă din București și adunările din provincie au dovedit cit de adîncă este indignarea poporului contra fascismului... Această demonstrație a dovedit că lozincile partidului nostru sint urmate de mase.

Înainte! Comunisti și muncitori social-democrați! — întăriți frontul unic! Muncii pentru concentrarea tuturor forțelor democratice și sincer patriotice într-un front larg combativ împotriva dușmanului fascist de afară, a agenților hitleristi din țară...“

LUMEA NOUA

„In anul acesta, de întii Mai, masele populare din lumea întreagă manifestează pentru pace — condiție primordială pentru progresul și fericirea celor mulți.“

Masele muncitorilor reînnoiesc de întii mai 1939 apelul lor cold la colaborarea și solidaritatea popoarelor democratice și pacifiste, pentru ca prin forța lor, superioară, să poată instaura în toată lumea: un regim de cooperare egalitară, economică și politică — chezoșie sigură a păcii generale“.

Acțiunea pentru a-i face pe muncitorii conștienți de rolul lor

Siguranța își manifesta neliniștea

„La ora 10.15 în sala „ARO“ s-a ținut congresul general al breslelor din întreaga țară... participînd circa 2 000 de delegați ai breslelor de muncitori, funcționari particulari și meseriași... La orele 11.30, participanții s-au înconorați cu muncitorii veniți de la intrunirile ținute în sălile „Tomis“ și „Eintracht“ și... au defilat pe Calea Victoriei prin fața Palatului Regal...“

Elementele comuniste intercalate în coloană defilau cu pumnul strîns, strigînd: „Jos războiul“, „Vrem pace“, „Jos fascismul“, „Trăiască frontul unic al muncitorimii“, „La ghiolînă cu Hitler și Musolini“, „Amnistie politică generală“. Coloana de manifestații a

depus o coroană de flori la Mormîntul Eroului Necunoscut.“

(Dintr-un raport al Siguranței, 1 mai 1939)

„Ceaușescu Nicolae, cunoscut comunist, arată importanța instrucțiunii pe care lucrătorii o capătă prin intermediul cercurilor culturale, cernind conducerea breslei să le acorde mai multă libertate de acțiune pentru a ține seșințe educative cit mai dese, pentru a face pe muncitorii conștienți de rolul pe care-l au în bresle. Face apel la tineri să nu se mărginească numai la activitate culturală și sportivă, ci să intensifice acțiunea de propagandă printre muncitorii pentru organizare în bresle“.

(Dintr-o notă informativă a Siguranței din 1939)

Eri după amiază, la stadionul Ministerului Muncii și Parsul Veselei, s-a avut loc serbarea aniversară a muncitorimii din Capitală, pentru ziua de 1 Mai.

ILIESCU EPTIMIE și NICOLAE CEAUȘESCU, ultimei fosti sondații la 3 ani încheiere pentru activitate comunistă, pedepșit excoțiat, au strigat la terminarea serbării, lozincă comunistă „Trăiască Frontul Popular“.

(Notă informativă a organelor de Siguranță, mai 1939 — facsimil)

„O importanță deosebită a avut făurirea, la 1 Mai 1944, a Frontului Unic Muncitoresc; înțelegerea intervenită între partidul comunist și partidul social-democrat a sporit capacitatea de acțiune și forța de organizare a clasei muncitoare, deschizând perspectiva realizării unității sale politice-organizatorice, a exercitat o puternică influență asupra unirii celorlalte forțe patriotice, antihitleriste“.

NICOLAE CEAUȘESCU

1 MAI 1944

35 DE ANI DE LA FĂURIREA FRONTULUI UNIC MUNCITORESC

1 MAI 1979

Moment de importanță istorică pentru victoria revoluției și construcției socialiste din țara noastră

Rezultat al unui îndelungat proces istoric, al unei vaste activități politice

Aspirația spre unitate a caracterizat încă de la începuturile ei mișcarea noastră muncitorească, care pe măsura maturizării sale a simțit tot mai puternic nevoia de a acționa unită, pentru împlinirea misiunii ei istorice. Cu deosebire în condițiile dictaturii militare-fasciste și ale războiului antisovietic, când s-a pus la ordine ziua organizarea insurecției naționale armate pentru eliberarea patriei de sub jugul fascist, înăptuirea unității de acțiune a clasei muncitoare s-a impus ca o necesitate stringentă, ca o cerință esențială pentru concentrarea tuturor forțelor patriotice în lupta de eliberare. Eloriturile P.C.R. pentru realizarea unității și-au găsit reflectare în numeroase documente ale mișcării noastre muncitorești.

Prin unitatea proletară — la unitatea tuturor forțelor patriotice. „Fără unitatea clasei muncitoare nu se poate organiza cu succes nici unitatea de luptă pentru dezrobirea națională a poporului român“.

Muncitorimea unită cheamă în regulă popor la luptă. „Muncitorimea își strânge astăzi rindurile în Front Unic, la noi ca pretutindeni. În ziua de 1 Mai, ziua ei de luptă și de speranță, muncitorimea organizată, unită, din primul manifest al Frontului Unic Muncitoresc, difuzat la 1 mai 1944

de la comunisti pînă la social-democrați, cheamă întreaga clasă muncitoare, pe toți muncitorii organizați și neorganizați, întreg poporul român, toate clasele și păturile sociale, toate partidele și organizațiile indiferent de culoarea politică, credința religioasă și apartenența socială la luptă hotărâtă pentru: Pace imediată. Răsturnarea guvernului Antonescu, formarea unui guvern național, din reprezentanții tuturor forțelor antihitleriste. Izgonirea armatei hitleriste din țară... Pentru o Românie liberă, democratică și independentă!“

Din primul manifest al Frontului Unic Muncitoresc, difuzat la 1 mai 1944

Circulara C.C. al P.C.R., iulie 1941

Să lucrăm în comun — în întreprinderi, ca și pe plan național. „Comuniștii trebuie să lucreze la crearea frontului unic al clasei muncitoare în întreprinderi, cu muncitorii social-democrați, național-tărăniști și fără de partid însă în același timp trebuie realizat frontul unic și cu partidul social-democrat, cu conducătorii săi centrali și locali, împotriva fascismului, dușmanul comun“.

Platforma-program a C.C. al P.C.R., 6 septembrie 1941

Uniți — să luptăm pentru crearea Frontului patriotic antihitlerist. „Această politică independentă muncitorească cere azi ca clasa muncitoare să fie forța motrică a luptei pentru unirea tuturor forțelor naționale în Frontul patriotic antihitlerist... Vă propunem să vă uniți cu noi și cu celelalte organizații antihitleriste la luptă pentru cistigarea conducerii partidelor național-tărănesc și național-liberal pentru ultima noastră platformă (din 7 noiembrie 1943 — n.n.) de luptă propusă acestor partide“.

Scrisoarea C.C. al P.C.R. către C.E. al P.S.D., noiembrie 1943

În fasciculi: documente ale mișcării muncitorești și titluri din presa interbelică ilustrând lupta pentru făurirea frontului unic

UNITATEA — izvorul tuturor victoriilor în transformarea revoluționară a societății românești

Făurirea Frontului Unic Muncitoresc s-a dovedit un act politic de excepțională însemnătate, cu proluunde urmări asupra evoluției ulterioare a procesului revoluționar în țara noastră.

● A determinat întărirea rolului clasei muncitoare în lupta de eliberare națională și socială.

— În întreaga țară, sub conducerea comitetelor de front unic s-au intensificat acțiunile muncitorești, care imbinau lupta pentru revindicări economice, cu sabotarea dictaturii fasciste și a mașinii de război hitleriste;

— au fost create forțe înarmate proprii ale clasei muncitoare, care s-au aliat în primele rinduri ale luptei pentru eliberarea de sub jugul fascist.

● A constituit nucleul în jurul căruia s-au unit toate forțele și grupurile interesate în răsturnarea dictaturii fasciste

— la 26 mai 1944 a fost creată Coaliția național-democratică — în care erau reprezentate: Partidul Comunist Român și organizațiile democratice aflate sub influența sa (Frontul Plugarilor, Uniunea democraților, MADOSZ), Partidul social-democrat, Partidul socialist țărănesc, gruparea național-liberală condusă de Gh. Tătărescu și Partidul național-democrat condus de dr. Topa;

— la 20 iunie 1944 a fost creat Blocul Național Democrat în componența căruia intrau P.C.R., P.S.D., P.N.T. și P.N.L. (Brătianu);

— au fost intensificate contactele cu cercuri ale patalului și cu numeroși ofițeri superiori și generali din armata;

— prin acțiunea coaliției largi a forțelor democratice a fost asigurată victoria insurecției naționale armate antihitleriste și antimperialiste din august 1944.

● După eliberarea țării, F.U.M. a reprezentat pilonul în jurul căruia s-au raliat toate forțele patriotice, progresiste în lupta pentru transformarea revoluționară a societății românești; sub conducerea clasei muncitoare unite s-a putut asigura desfășurarea cu succes a marilor bătălii pentru realizarea reformei agrare, refacerea economică a țării, in-

staurarea primului guvern democratic din istoria țării și, în final, cucerirea întregii puteri politice și economice.

● În procesul luptei revoluționare de după eliberarea țării s-a întărit continuu unitatea clasei muncitoare. În acest sens o contribuție însemnată au avut:

— dezvoltarea continuă a colaborării între P.C.R. și P.S.D., de la nivelul conducerilor celor două partide pînă jos, la nivelul organizațiilor de bază, statornicirea unui climat de încredere tovarășească reciprocă între militanții lor;

— refacerea unității sindicale; la 1 septembrie 1944 a fost creată comisia centrală de organizare a mișcării sindicale. Congresul General al Sindicatelor Unite, desfășurat între 26—30 ianuarie 1945, a hotărât crearea Confederației Generale a Muncii, ca centrală sindicală unică;

— înmănușarea într-un unic șuvoi a eiganului revoluționar al tineretului. Un prim pas în această direcție l-a reprezentat încheierea, la 5 septembrie 1944, a acordului de Front unic al tineretului muncitoresc, între U.T.C. și U.T.S.

● O rodnică și susținută activitate pentru realizarea unității de acțiune a tineretului muncitoresc, a întregului tineret progresist a desfășurat tovarășul Nicolae CEAUȘESCU, care în acea perioadă indeplinea importante însărcinări în conducerea mișcării comuniste de tineret.

„Mai mult ca oricind este necesar ca tineretului muncitoresc să ducă lupta unit și organizat, scria tovarășul Nicolae CEAUȘESCU în numărul din 22 septembrie 1944 al ziarului „Scinteia“. Tineretul muncitoresc trebuie să fie forța motrică care să mobilizeze întreg tineretul din România în lupta aiături de clasa muncitoare și poporul român... În vederea ducerii cu succes a luptei comune este necesar să eliminăm tot ce ne-ar putea despărți. O colaborare loială, pe baza

Afiș din primii ani postbelici chemând la acțiunea unită a muncitorimii

platformei Frontului Unic, este o sarcină primordială. Realizînd prin munca noastră de zi cu zi sarcinile comune, vom putea face din tineretul muncitoresc conducătorul luptei întregului tineret român“.

● Încununarea procesului de întărire a unității clasei muncitoare a constituit-o crearea Partidului unic muncitoresc, pe baza concepției materialismului dialectic și istoric, la Congresul din februarie 1948, prin unificarea, pe baza acordurilor comune, a Partidului Comunist Român și Partidului Social Democrat. S-a pus astfel capăt pentru totdeauna sciziunii din cadrul mișcării muncitorești, a fost asigurată statul major capabil să conducă mișcarea în revoluția socialistă, în opera complexă de construire a socialismului.

Temelia coeziunii indestructibile a națiunii noastre socialiste

Partidul clasei muncitoare — mai puternic și mai unit ca oricînd

Indestructibilă unitate, clasa muncitoare își îndeplinește astăzi cu cinste misiunea ei istorică de clasă conducătoare a operei de construcție socialistă în România. Aceasta se exprimă înainte de toate în rolul îndeplinit de Partidul Comunist Român ca forță politică conducătoare în societatea noastră, adevărat stat major al luptei revoluționare a întregului popor pentru edificarea societății socialiste multilaterale dezvoltate și înaintarea României spre comunism.

● La sfîrșitul anului 1978, partidul cuprindea în rindurile sale peste 2 842 000 de membri, respectiv 25,09 la sută din populația activă a țării, o elocvență dovedită de forțele partidului, a uriașei influențe și prestigiiului de care se bucură în popor.

● Caracterul de clasă, muncitoresc, al partidului se exprimă atît prin ideologia sa, întemeiată pe concepția materialismului dialectic și istoric, prin politica sa, coresponsuzătoare în cel mai înalt grad intereselor vitale ale clasei muncitoare.

Cresc rindurile clasei muncitoare

Afirmarea clasei muncitoare ca clasă conducătoare și factor de întărire a coeziunii indestructibile a societății românești contemporane se întemeiază,

ale națiunii, cit și prin compoziția sa socială. În prezent, peste 52,61 la sută din efectivul partidului sînt muncitori — adică circa 25,83 la sută din totalul muncitorilor din economie.

● Puternicul nucleu muncitoresc al partidului este pus în evidență și de faptul că 69,54 la sută din membrii săi își desfășoară activitatea în industrie, construcții, transporturi, agricultură — sectoare de bază ale economiei naționale, care au un rol determinant în înfăptuirea politicii partidului.

într-o măsură decisivă, și pe creșterea rapidă, continuă, preponderentă a rindurilor sale, față de celelalte categorii sociale, pe ansamblul țării, cit și în cadrul

fiecărui județ, drept urmare a industrializării socialiste.

În vreme ce numărul personalului muncitor a sporit de la 2 123 mii — în anul 1950, la 6 956,3 mii — în anul 1978, numărul muncitorilor a crescut, în aceeași perioadă, de la 1 222,9 mii la 5 585,1 mii; ponderea muncitorilor în totalul personalului muncitor s-a ridicat de la

Calificare superioară, larg orizont de cultură

Forța nucleului muncitoresc al societății noastre este amplificată prin mutațiile de ordin calitativ care au survenit și survin continuu în rindurile clasei muncitoare.

● Față de 1950, cînd majoritatea covârșitoare a muncitorilor aveau cel mult 4 clase, în prezent, limita minimă a școlă-

57,6 la sută — în 1950, la peste 80 la sută în anul 1978.

● Sporirea rapidă a rindurilor muncitorilor a modificat substanțial ponderea acestora în ansamblul populației ocupate — de la 14,6 la sută, cit era în 1950, la aproape 53 la sută în anul 1978. Deci și numericște clasa muncitoare a devenit principala clasă a societății noastre.

rizării este de 10 CLASE, urmînd să se stabilizeze în curînd la 12.

● Ponderea muncitorilor calificați s-a ridicat la 82 la sută pe ansamblul economiei și 87 la sută în industrie, față de 45 la sută în 1948.

Participare nemijlocită la conducerea societății

● Rolul conducător al clasei muncitoare își găsește expresia și în faptul că muncitorilor li revine, împreună cu reprezentanții țărănimii, principala pondere în organele centrale și locale ale puterii de stat:

— din cei 349 deputați în M.A.N., 115 lucrează nemijlocit în producția materială;

— 52,65—53,62 la sută dintre deputații aleși în consiliile populare municipale,

respectiv orașenești, provin din rindurile clasei muncitoare.

● În vederea participării nemijlocite a muncitorilor la conducerea vieții economico-sociale, în ultimii ani a fost creat un întreg ansamblu de noi forme și structuri ale democrației muncitorești: — adunările generale ale oamenilor muncii — for suprem de conducere a activității în unitățile economice; — consiliile oamenilor muncii — orga-

ne de conducere colectivă în întreprinderi; din cei peste 103 000 membri ai acestor consilii, mai mult de 50 000 sînt muncitori;

— consiliile de control muncitoresc și comisiile pe probleme în întreprinderi;

— unitățile de control al oamenilor muncii;

— Congresul Consiliilor Oamenilor Muncii — for suprem de conducere a activității în sfera industrială, a construcțiilor și transporturilor, care se întrunește o dată la 5 ani;

— Consiliul Național al Oamenilor Muncii — organism permanent de conducere, îndrumare și control al consiliilor oamenilor muncii, avînd ca președinte pe tovarășul Nicolae CEAUȘESCU.

Model de conștiință revoluționară

Purtătoare fermă a ideologiei partidului comunist, a eticii noi, socialiste, clasa muncitoare reprezintă nucleul care iradiază forță, spirit revoluționar, tenacitate în realizarea obiectivelor construcției socialiste în rindurile întregului popor. Iată cîteva ipostaze care ilustrează acest adevăr:

● clasa muncitoare este principalul promotor și susținător al întrecerii socialiste, autoarea a numeroase inițiative de mare eficiență; eroismului, hărniciei, capacității ei de creație li se datoresc, în mod hotărîtor, ritmurile înalte de creștere a producției, succesele mari dobin-

— Potrivit măsurilor adoptate de partid în ultimii ani, cel puțin 30 la sută din efectivul consiliilor de conducere ale ministerelor și celorlalte organe centrale sînt formate din muncitori și măștri care lucrează nemijlocit în producție.

● Un mare număr de muncitori care lucrează nemijlocit în producție fac parte din consiliile de conducere ale instituțiilor culturale-educative, ale publicațiilor, radioteleviziunii.

● Sindicatelor — principala organizație de masă a oamenilor muncii — le-au fost lărgite simțitor atribuțiile, ele fiind reprezentate în toate organele de conducere colectivă — de la consiliile oamenilor muncii pînă la guvern.

dite în toate domeniile construcției socialiste.

● În virtutea trăsăturilor ei politicomorale și a modului ei de viață, clasa muncitoare asimilează rapid noile contingente ce-i sporesc rindurile, formează o adevărată retortă socială, în care acestea sînt supuse unui proces de educare și reconfigurare socială.

● Prin întregul său mod de organizare și conduită, clasa muncitoare are un rol decisiv în înrădăcinarea tot mai puternică în viața noastră socialistă a principiilor eticii și echității socialiste.

Coloana infinită

a solidarității muncitorești

— Sint multe acele zile de 1 Mai care se perindă în viața unui om de vîrstă mea — ne spune cu un ușor zîmbet nostalgic GHEORGHE VELESCU, membru al Partidului Comunist Român din ilegalitate.

— Dintre acestea, care vi s-a întâmpinat mai puternic în memorie? — I-am întrebare pe omul din fața noastră care, în pofta vârstei înaintate, peste 60 de ani, iradiază un entuziasm lucid pe care nu l-am putea numi altfel decît tineresc.

— Firește, au fost de toate felurile întîrii de Mai din anii interbelici — reia interlocutorul nostru, încălțămîntei am participat, bunăoară, la acel clocotitor 1 Mai 1919, cînd aproape întreaga muncitorime a Capitalei a demonstrat pentru libertate și pînă, pentru înnoirea revoluționară. Au fost și zile de 1 Mai pe care le-am petrecut în becurile poliției sau siguranței, împreună cu alți tovarăși, căci forțele de reprimare ale regimului burghezo-moșieresc își făcuseră un obicei din a-i aresta pe comunisti în preajma marilor sărbători muncitorești a primăverii. Era și acesta, în felul lui, un „omagiu” adus luptei noastre: se temeau de partidul comunistilor, de forța ideilor și idealurilor sale revoluționare. Dă-niciodată nu voi uita, dintre aceste întîriuri de Mai, pe acela din 1939. Ca unul dintre comunistii trimiși de partid să lucreze în conducerea breslelor ce cuprîndeau în totalitatea industriei textile, confecției, pielăriei și încălțămîntei, am conștientizat strîns cu tinerii și înflăcărații muncitori comunisti Nicolae Ceaușescu și Elena Petrescu pentru mobilizarea muncitorilor în toate fabricile acestor ramuri în marea demonstrație patriotică și antifascistă organizată atunci de partid. Parcă întreg Bucureștiul muncitoresc se revărsa pe străzi — în jurul sălii ARO, unde se ținea Congresul muncitorilor, apoi în Piața Romană, pe Calea Victoriei pînă la Monumentul Eroului Necunoscut din Parcul numit azi simbolic „al Libertății”. A fost un moment de intensă afirmare a solidarității, unității clasei muncitorești în lupta împotriva inrobirii țării de către hitleristi, pentru o viață liberă și democratică, pentru progres social. Nu voi putea uita, de asemenea, nice zile de mai ale anului 1944 cînd, în lagărul de la Tirgu Jiu, unde eram internat împreună cu alți comunisti și antifasciști, am aflat despre încheierea Frontului Unic Muncitoresc: pot spune că, în clipele acelea, toți am avut sentimentul copleșitor că se făcuse

despre sutele de apartamente noi, școli, creșe, grădinițe, despre viața nouă a întregii colectivități asigurată de partidul și statul nostru și în acest colț de țară unde trăiesc și muncesc împreună, în deplină frăție, români și maghiari.

Unitatea se întemeiază aici, ca pe întreg cuprînsul patriei noastre comune, România socialistă, pe egalitatea reală a tuturor fiilor ei. Pe dezvoltarea armonioasă, dinamică a tuturor zonelor țării — baza unității de muncă în demnitate. Cuvasta se numără printre județele care în acest cîmp trebuie să ajungă la o producție de 10 miliarde lei. Pentru atingerea acestui important obiectiv am primit și primim sprijinul direct al tovarășului Nicolae Ceaușescu. Am avut deseori

unde locuiesc vreo cinci mii dintre tinerii noștri — încearcă să se „scuze” interlocutorul nostru, prezintă al comitetului sindicatului la amintita întreprindere. Acum, după ce le-am asigurat locuințele, vrem să organizăm și un loc unde să servescă masa. Am trecut apoi pe la baza sportivă și de agrement a uzinei, pe la creșa de copii, la policlinică. Așa e la noi, ca peste tot în țară: omul cu nevoile lui sociale se află pe primul plan. Iar pentru tot ce face partidul în folosul nostru — mărirea retribuițiilor, construirea de noi apartamente, școli, grădinițe, spitale, policlinici, case de cultură și multe altele — avem obligația și datoria cetățenească de a răspunde prin noi fapte de muncă. De altfel, ecuația muncă-bunăstare e firească și întreg

Liberi, egali, stăpîni pe destine

Printre înfloritoare comune din cîmpia bănățeană, Tereimia Mare nu ocupă locul deosebit special: și poartă tocmă caracterelor „obișnuit” al acestei așezări, în care te întîmpină imaginea clădirilor noi, confortabile, a trotuarelor asfaltate, a unui complex comercial modern, a unei săli a sporturilor de nivel competițional, a două bazine cu apă termală, amenajate în ultimii ani, tocmai faptul că aceste realizări sînt considerate aici ca „fără rest” îi conferă Tereimiei Mari iraditate de simbol.

— Nu numai de simbol al unor înfăptuiri — ține să precizeze secretarul de partid și primarul comunei tovarășul HEINZ VILAM — ci și al unor realități politice și morale. Căci, la fel ca în multe alte comune din Banat, și la noi conviețuiesc de secolă, împreună cu populația românească, oameni ai muncii germani, maghiari, sîrbi. Iar egalitatea în fapt a tuturor cetățenilor, fără deosebire de naționalitate, înalta conștiință că beneficiem cu toții de aceleași drepturi și libertăți și avem cu toții aceleași îndatoriri față de obște, sînt tot atîtia împliniri de neconștient înainte vreme, pe care le datorăm Partidului Comunist Român, politiciile sale înțelepte, înflăcăratul umanism revoluționar promovov și consecvența de secretarul general, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

— Ați putea să ne dați un exemplu? — Bineînțeles! Și nu numai unul, ci multe, foarte multe. M-aș opri la unul dintre ele: în comuna noastră primarul e, după cum vedeți, german, iar cel doi președinți de cooperative agricole de producție sînt un român, Gheorghe Petcu, și un maghiar, Iosif Demeter. Ce vreau să arăt prin aceasta? Că, în climatul egalității depline în drepturi și îndatoriri, partidul a pus pe primul plan, meritul, întemeiat pe muncă înalt dăruită pentru binele obștii, ceea ce

UNIȚI ÎN CUGET ȘI-N SIMȚIRI

O anchetă social-politică despre izvorul de forță al națiunii noastre socialiste: UNITATEA MORAL-POLITICĂ A ÎNTREGULUI POPOR ÎN JURUL PARTIDULUI

„Partidul e-n toate: e-n cele ce sînt / Și-n cele ce miine vor rîde la soare” — sînt versurile unei cunoscută poezii contemporane. Sint versuri ce dau glas vîbrantelor gânduri și simțămînte pe care le nutrește întreaga suferință românească față de partidul comunistilor, față de centrul vital al națiunii noastre, nu numai în lupta revoluționară și în lupta împotriva marilor înfăptuiri și izbîni ale României socialiste. Sint stihuri-argument ce ilustrează temelurile adînci ale celei realități spirituale definitorii pe care obișnuim s-o numim, concis și sugestiv, dragostea și devotamentul nețărmurat al oamenilor muncii față de Partidul Comunist Român, față de secretarul său general, unitatea moral-politică a întregului popor de me-luagurile românești, fără deosebire de naționalitate, în jurul stegarului propășirii patriei, al ascensiunii și neabătute spre piscurile de lumină ale viitorului comunist.

Unire! Unitate! Poate că niciodată ca în primăvara anului 1979 aceste cuvînte n-au rîsunat cu un mai profund ecou în conștiința națiunii. Și aceasta pentru că memoria colectivă a clasei noastre muncitorești, a întregii noastre națiuni reviește, tocmai în zilele acestei primăveri, date de neșters actualitate ce marchează, cu forța lor evocatoare, neîntreruptă, mereu avîntată îndaintare în istorie — adesea pe cărări abrupte, pîndite la tot pasul de amenințări, obstacole și primejdii — a măreței opale a unității proletare, a unității între-

face ca, indiferent de gralul în care vorbesti, greutate să ai limbajul faptelor. Partidul a instaurat, la toate eşaloanele, primulul valorii, îngrijindu-se fără preget de ridicarea conștiinței la noi cadre de răspundere, atît din rîndul oamenilor muncii români, cit și din rîndurile naționalităților conlocuitoare, ceea ce, neîndoielnic, contribuie la consolidarea continuă a coeziunii tuturor forțelor și energiilor creatoare ale societății în jurul partidului.

O altă fațetă a aceluiași climat politico-moral ne-a dezvăluit învătătoarea IRINA ȘIMONCA, din județul Satu Mare.

— De peste 20 de ani mă străduiesc să contribuie și eu la educarea copiilor din comuna Sanișliu, în care trăiesc și muncesc în deplină armonie și frăție oameni ai muncii români, maghiari și de alte naționalități. E pe deplin firesc, deci, că atunci cînd vorbim despre egalitatea în drepturi ca temelie inderstructibilă a unității poporului în jurul partidului, gîndul meu se îndreaptă, în primul rînd, spre acei tîrîm pe care îi cunosc cel mai bine — școlara. Bunăoară, în școala noastră, ca să mă refer doar la primul ciclu, există șase clase cu predare în limba română și alte șase cu predare în limba maghiară, cu un total de 276 elevi români și maghiari. Cu toții beneficiază, în aceeași măsură, de o instrucție și o educație temeinică pentru formarea lor ca cetățeni de nădejde al patriei socialiste. Toți învăț în săli de clasă luminoase, în laboratoare bine înzestrate, primesc manuale școlare gratuite. Împreună participă la înfrumusețarea școlii și comunei, împreună cîntesc pe eroli care s-au jertit pentru libertatea și readîrnarea patriei. Chiar la noi în comună există un monument al ostașilor români căzuți vitejește în bătălia pentru eliberarea ultimei brazde de pămînt românesc de sub dominația fascistă, monument al jurilor căruia elevii români și maghiari sîdsec și îngrijesc flori cu aceeași pioșenie. După cum, împreună aduc prinosul lor de fierbinte recunoștință partidului pentru coplăria fecită, pentru certitudinea viitorului lor luminos.

„Stima noastră și mindria: Ceaușescu, România”

— Impărtășindu-ne — la rîndul ei — sentimentele de mindrie cu care a urmărit în presă și la televiziune, manifestările de înaltă stimă și prețuire cu care popoarele din țările africane vizitate au înconjurat și de data aceasta pe șeful statului român, ADAM ERZSEBET, actriță la Teatrul Național din Tirgu Mureș, ne-a spus: „Sîrui stringerilor și mină prietenească sînt caracteristice pentru acest tîner și au o valoare simbolică. Ele demonstrează încă o dată prețuirea deosebită față de întreaga politică externă a României, a cărei substanță este rezumată în două cuvînte: independență și solidaritate. Cum, pe bună dreptate spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu, chiar în aceste zile, nu se poate concepe solidaritatea fără independența națională, așa cum nu se poate concepe independența fără solidaritate activă, militanță. Iar România este un stegar al acestor aspirații, al luptei pentru o politică nouă, democratică, de egalitate în drepturi între națiuni, într-un cuvînt al unei politici umaniste.

— Ca unul din specialiștii întreprinderii de comerț exterior ARCOM — ne spune MARIN GURGEA — îmi revine, împreună cu colegii mei, misiunea de onoare și răspundere de a da viață unor din întelegerile înscrise în numeroasele programe de colaborare semnate în ultimii ani de România. Aceste programe sînt o parte a dezvoltării fără precedent a relațiilor de concurență ale României cu toate țările lumii. Niciodată țara noastră nu a avut asemenea pondere în concurența pe plan mondial. Am ieșit în lume pentru a afirma virtuțile poporului român, hîrnicia și priecerea sa, sentimentele lui de priecenie și adîncă solidaritate față de cauza popoarelor de care ne simțim legați prin aceleași aspirații și interese.

Este o adevărată fericire — conchide interlocutorul — că partidul și statul nostru, promovînd în această etapă istorică, atît de complexă, o politică externă care apropie între ele popoarele, îngăduindu-le să-și făurească destinele proprii în pace, care să nu-și mai găsească loc forța și amenințarea cu forța, care să asigure cadrul optim concentrării eforturilor și resurselor tuturor națiunilor pentru propășirea lor economică și socială.

V. BIRLADEANU, Ilie TANĂSACHE, Al. CÎMPEANU, Neagu UDROIU, M. IONESCU

Umăr la umăr, inimă lingă inimă — hotărîm, construim, năzuim

„Electroputere” — zădărnicele muncitorești ca de renume, apărută în peisajul industrial al României exact acum trei decenii, cînd țara își dimensiona ambițios, cu demnitate și optimism, viitorul. Interlocutorul ne este tovarășul ION DIACONESCU, secretarul comitetului de partid al întreprinderii.

— Spunînd „Electroputere” înțelegem un destoinic colectiv muncitoresc. Vreți să explicați temeiul prestigiului său? — Întrebarea mă obligă la o mărțurisiră de suflet. Acum treizeci de ani, pe acest loc nu se afla nimic. Ce este astăzi „Electroputere”? Rolul său privirea în jur, pentru a cuprinde hălele înzestrate cu tehnica de ultimă oră, în care muncesc și trăiesc alături mil de oameni, ridicăți, în acești ani, la nobila condiție de oameni ai muncii, într-o țară a muncii, decît să întreprindă fericirea tuturor fiilor săi pe muncă cîntită, pe participarea egală a tuturor la tot ce ține de prezentul și viitorul nostru, de destinele națiunii noastre. Aceste realități — asemenea tuturor înfăptuirilor țării în anii construcției socialiste — s-au născut prin muncă unită a oamenilor, însușite de îndemnul cutezător al partidului.

Mă întrebăți cum să explică rezultatele cu care ne inscriem în marile înfăptuiri ale țării? Ce alină preocuparea am putea avea noi, toți citii lucrăm aici, ca pretîndîndu-ne în țară, ce fel mai nobil ne-am fi dorit decît acela de a exprima, prin re-

zultatele muncii noastre de fiecare zi, prin calitatea activității noastre de fiecare clipă, recunoștința pentru tot ceea ce partidul a făcut și face pentru noi? Stim prea bine că prin tot ce gîndim, prin tot ce întreprindem, partidul acționează în vederea înfloririi multilaterale a patriei, vizează saltul României de la țară în curs de dezvoltare la țară cu nivel mediu de dezvoltare. Iată pentru ce — și cite alte argumente n-aș putea aduce în această privință — clasa muncitoare urmează cu încredere partidul, acționează cu fermietate pentru îndeplinirea întocmai a programului său, strîns unită în jurul partidului, al secretarului său general, omul cel mai scump inimii noastre, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

La întreprinderea textilă „Oltu” din Sf. Gheorghe o căutăm pe filatoarea KISS S. IREN. Lucrează de 38 de ani în această întreprindere care-și va sărbători curînd centenar.

— Dacă tînerii de azi v-ar ruga să le vorbiți despre această realitate esențială a societății noastre — unitatea poporului în jurul partidului — ce le-ați spune? — Le-aș spune multe. Poate să încep cu norii de praț și de scame din filatura veche, cu munca grea a filatoarelor. La 11 iunie 1948 a răsunat soarele și deasupra orășului Sfîntu Gheorghe. Am devenit proprietarii mijloacelor de producție. Am înțeles din prima clipă că a început o vreme nouă, vremea demnității noastre. Zestrea întreprinderii s-a îmbogățit și s-a modernizat an de an. Azi, în hălele luminoase cauzi zădărnice o imagine a trecutului. Locul mașinilor din 1948 l-au luat cele peste 800 războate automate. Da, aș putea vorbi multe tînerilor. Despre noapțile din fabrică, dar și

— Cum ne ies și celelalte treburi ale noastre. În anii trecuți ne-am propus o rezolvă de 7.000 kg porumb la ha — 7.000 am scos. Acum năzuim spre 8.000 kg. Vom realiza întocmai și planificarea aceasta pentru că, de noi, de munca noastră depinde.

— Ce anume vă îndeamnă spre praguri mereu mai ambițioase? — Mai întii și întii, ne stim puternic mîncînd împreună, conducînd împreună treburile obștii. Noi, foștii argași, stăpînim azi mîncînd de milioane și pînă la întoarcerea științifică lucrarea pămîntului, hotărîm ce-i mai bine pentru munca și viața noastră. Este condiția de muncă și de viață la care nîd nu visa țăraniul exploatat, umilit, batjocorit din trecut. Ambițiile noastre sînt apoi hrînită și de ideea-program a întregii țărînime care munceste cu hîrnicie pentru a aduce peste tot, prin recoltele mari la care năzuim, „primăvara agriculturii socialiste românești”. În trecut ne preocupa doar traiul de pe o zi pe alta. Preocupările țărînului de azi îmbrățișează orizonturi mult mai largi, de la gospodărirea cu grijă a averii obștii de zece de milioane și pînă la întoarcerea din temeliile a satelor. Oamenii atelor se simt trînic uniti prin încrederea lor adîncă în politica partidului care a schimbat, din temeliile, milioane de destine. Și tocmai de aceea ne străduim, împreună cu întregul popor, să așezăm lîngă ideea cutezătoare fapta noastră de muncă durabilă. Pentru noi, țărani, poporul român se înfățișează ca un urias lan de spîce, nîd în bucurie și năzuina de mai bine, puternic și de neînrînt în această unitate.

Căutîndu-l pe IOAN BANU pentru o discuție pe tema condiției sociale a muncitorului de azi, a trebuit să revenim de cîteva ori la uzina brașoveană de autocamioane. Și de fiecare dată îl călcăm pe urme, cum se spune.

— Am fost prin cartierul „Noua”,

Sub faldurile tricolorului

S-a îmbrăcat în flori întreaga țară !
E soare nou pe românescul plai,
Este lumină pe întinderi iară,
E primăvară și e luna mai.

Sînt oamenii azi toți numai iubire
Făcînd în jurul Patriei lor zid,
Purînd pe fețe nimb de fericire
Și-n inime țările de Partid.

Sub faldurile steagului fierbinte
Și veșnicului nostru tricolor,
Ei duc cu Libertatea mai-nainte
Și dragostea și gîndurile lor.

E țara-nțreagă toată de lumină
Și-n fațete-i de azi, muncitorești,
E cîntec, zumzet de popor albini
Și mii și mii de visuri românești.

Virgil CARIANOPOLO

Visăm lîngă Carpați

E luna mai, sînt beji de floare prunii
Și dorul de viață ne topește,
Visăm lîngă Carpați, în românește
Gîndim la soarta noastră și a lumii.

E luna mai, sînt liberi muncitorii
Să spună ce-i de spus, muncitorește,
Visăm lîngă Carpați, în românește,
Zidim destinul unei noi istorii.

E luna mai, sub farurile lumii
Țărani priveghează cum piinea dulce crește
Visăm lîngă Carpați și românește
Trudim la piinea noastră și a lumii.

E luna mai, sînt beji de vis poezii
Și visul lor în cîntec înflorește
Visăm lîngă Carpați, în românește
Vom scrie imne-n inima Cetății

E luna mai, în lume, pretutindeni
E-un porumbel ce viața-l ocrototește ;
Visăm lîngă Carpați, în românește
Noi zborul îl slăvim în ziua de Armîndeni.

Gheorghe CIUDAN

Desen de Tudor ISPAS

Odă în mai

Noi am legat victorii de victorii,
Print-o voință cremeni îndirînd
Și le trăim din plin și-adînc fiorii,
Prin timp mereu asemenea fiind.

Patetice elanuri încordate,
Ca sevele în plante, am suit.
Și pentru ele inima ne bate,
Că altă față vieții au ivit.

În toate-am cîntorit o temelie,
— Nepieritorul zbucium roditor —
Urmașilor îndemn și mărturie,
Din cronici către amplu viitor.

De turburele ape ne-am desprins
Și navigăm pe unde de cleștar.

Deși de-a-fitea lupte este nins,
Cirmaciul are ochiul toi mai clar !

Octav SARGETIU

(Urmare din pag. 1)

în viitor pentru ce-am fost noi azi în stare, mă preocupă acest sentiment de luciditate împlinit cu conștiința răspunderii și vreau să văd cât de apăsătoare, în sens constructiv, este ea, azi, la noi.

E limpede că sistem o țară bogată în realizări cu adevărat spectaculoase și că trăim o clipă de foc și de aur a eternității noastre pe acest pământ românesc, e limpede că stăpînim ideea de viitor și că stăpînim ideea de mai bine care este fundamentală, e limpede că viața noastră, a tuturor, este pe deplin conștientă recunoștințelor ca fiind determinată de Partidul Comunist Român, e limpede că marile sentimente ale libertății și demnității naționale sînt ocrotitoarele întregului nostru efort, e limpede că numele de român spune, astăzi, ceva, de la un capăt la altul al lumii și că identitatea acestui nume stă în conștiința că reprezintă expresia unei din cele mai vîltoare politici solidare cu cauza tuturor celor ce mîntesc și luptă pentru independență și libertate.

Însă eu vreau să vă povestesc, azi, ce înseamnă acest sentiment de mîndrie de a fi român în chiar inima cetățeanului român, acela care are și dreptul să spună că intruchipează și țara și poporul, omul obișnuit, constructor de toate zilele, cel care zidește viața

nouă și o trăiește la rînd și în rînd cu toți cei care trăiesc și zidește viața noastră de toate zilele.

La Rimnicu Vilcea, un bunic al meu făcea săniile de copii și lădăie pentru recruți și mi se pare că industria timpulară lui adăpostită într-un pod, pe malul rîului rîu pierit, lîngă o fabrică de luminări și la rînd

deocamdată cu o dezvoltare medie, într-un rîstimp care alăzită presupunem un veac de somolență primitivă.

O jumătate de secol Rimnicu Vilcea a crezut că Tăbăcarii lui Simian și Abagii de la Podul Vinerii Mari și Luminării sînt șansa lui de urbanitate. În mai puțin de zece ani, azi, orașul, un oraș mic, subliniez, a devenit

Rîntenilor, a încetat pur și simplu să mai existe.

— La noi, la motoare fine, mi s'apunea foarte de curînd Gheorghiu Stăncu, primarul municipiului, va fi ca la actualul palat al științei și tehnicii, un uniovers absolut nou, o lume absolut nouă, nimeni nu ne va crede că pînă de curînd și aici se scuturau prunelile și că singura noastră industrie era cazanul cu fuică.

Și iată și cea de-a doua poveste.

Les dimineața, cum ziceam, din casă și înaintea mea un tânăr îmbrăcat elegant, cu servietă diplomat, sigur pe el, salutînd protocolar, ca un exersat funcționar al Ministerului de Externe.

— Mă știți, zice el, eu sînt de la Slatina, și eu mă uit bine la el și-mi dau seama că nu poate fi de la Slatina. Dar el repetă de la Slatina, înși eu sunt inginer la Electroputere, la Craiova. Ați fost la noi? — înșă acum, la noi, înseamnă Electroputere.

— Am fost, zice el, o minune! — A fost, zice el, o fost o minune, să vedeți înșă I.U.G.-ul. L-am văzut de curînd, am fost în vizită, este absolut fantastic, vă spun ca inginer, fantastic, mi se face frică, militar, acul-tați-mă, mă uitam înlemnit și mă gîndeam: — Ce curajoși sînt românii aștia, tovarășe ! — Românii aștia? erau cei de la I.U.G., dar de fapt țara întreagă.

La noi, unde munca își merită cu prisosință sărbătoarea

veneau trei abagerii care scoteau la oboane veste și șorțuri și laibere cu găitane și ceva mai la vale era o tăbăcărie și ce era de vădit era Podul Vinerii Mari și bîlcii de la Rîntenii, județul scutura prunelile vinete cînd se făceau, toamna, și număra cărările pietrarilor trecînd triste cu emblema lor celebră, legată un lanț, mîrînd glodul drumurilor, lîngă lotire și lătrînd rar la cine mai trecea pe drumul stingher.

Și mă plimb azi prin Rimnicu Vilcea și-mi dau seama ce act de curaj fanfaniș a prezidat dinamitarea vechii lumi, dar mai ales ce act de curaj fanfaniș prezidează angajarea noastră într-o bătălie care să ne propulseze în rîndul țării

proprietarului unei industrii care se dezvoltă într-o tensiune absolut ametoitoare, nu exagerez, înșă acum ați că aici, în rîndul fericiților pensionarilor s-a produs o adevărată patimă a investițiilor fundamentale și că nu se mai poate vorbi decît despre „la noi, la sodă”, „la noi, la clor”, „la noi, la chimie”, „la noi, la încălzimînt”, „la noi, la mobilă”, „la noi, la placaj”, „la noi, la Facultatea de subinginerii” și foarte curînd se va spune „la noi, la motoare fine” la fel de simplu cum se spune azi „la noi, la utilaj chimic și petrolier”. Înșă, cum ziceam, la noi, la Rimnic, înțeles alături ca orașul ce se confundă cu Podul Vinerii Mari și cu bîlcii

Un popor strîns unit sub steagul partidului său comunist

(Urmare din pag. 1)

— Printr-un proces politico-social de neasemuită complexitate, unitatea — deviza ce ne vine de departe, din adîncul istoriei de peste un veac de luptă a clasei noastre muncitoare — pe deplin împlinită prin crearea partidului ei unic, a devenit axul de raliere a tuturor forțelor sociale progresiste, luptă trinitic a unității întregului popor și prin această lăzior de forță invincibilă. De la Frontul Unii Muncitorești la Frontul Unității Socialiste, un drum urmat cu consecvență revoluționară, cu neabătută fermitate, de clasa muncitoare, de toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate.

Știm cu toții că prefacea din temelii a întregii vieți economico-sociale nu s-a realizat ușor, fără efort. Dacă de fiecare dată am leșit învingători, determinată pentru depășirea greutăților, pentru mîltizarea energilor s'ar dovedea unitatea de nezdruccinată dintre partidul unic al clasei muncitoare și popor. În această rezidă, înainte de toate, „secretul” marilor succese dobîndite, într-un foarte scurt rîstimp, pe toate planurile vieții economico-sociale, al înaintării impetuoașe a țării noastre pe traiectoria progresului contemporan.

Oare ce fapte ar putea evoca astăzi mai convingător unitatea monolitică dintre partidul clasei muncitoare și poporul întreg decît extraordinara angajare în muncă a națiunii noastre în actualul cincinal — ca de altfel în întreaga perioadă a construcției socialiste — pentru împlinirea Programului partidului, a hotărîrilor Congresului al XI-lea și Conferinței Naționale? Orice inițiativă, orice proiect al partidului își găsește întotdeauna ecoul cuvenit în sufletul și conștiința poporului. Pildurilor este însuși modul în care a răspuns și răspunde națiunea noastră sarcinilor, stabilită prin programul suplimentar de creștere a producției industriale, program care se împlințește cu deplin succes. Este neîndoielnic că asemenea performanțe nu se pot obține decît atunci cînd po-

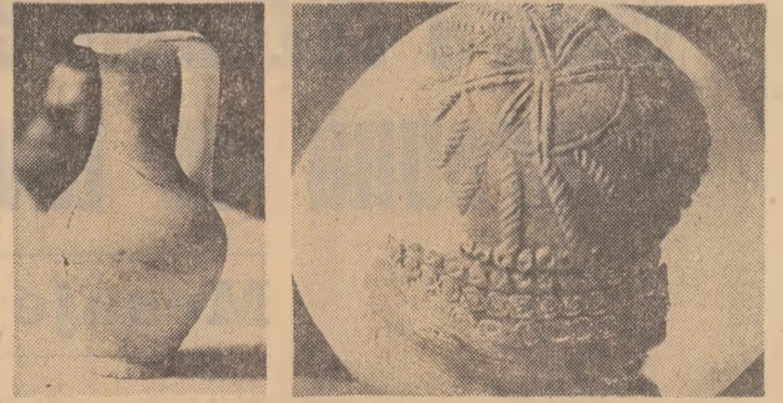
porul este animat de o înaltă conștiință, cînd crede cu adevărat în ceva. Și poporul nostru crede cu ardore în cuvîntul și fapta partidului său comunist. Unitatea de nezdruccinată a poporului în jurul partidului ne dă chezeșia înaintării ferme, neabătute, pe drumul socialismului multilateral dezvoltat și comunismului, al ridicării României în scurt timp în rîndul țării avansate ale lumii.

„...Hal la lupta cea mare!”. Întotdeauna acest cîntec încă din vremea cînd a devenit cîntecul cauzei noastre, al ne-a legat cu lupta tuturor celor ce muncesc de pretutindeni. Spiritul solidarității frățești cu toți cei ce luptă împotriva imperialismului și în favoarea păcii, pentru desfrîngerea și înrobirea se afirmă astăzi plener în relațiile de căldă și indestructibilă prietenie ale poporului român cu popoarele tuturor țării socialiste, cu forțele democratice și progresiste de pretutindeni, cu toți cei ce luptă împotriva imperialismului și imperializării, pentru pace, independență și progres social, pentru desfrîngerea și colaborarea internațională. Azi ca și ieri, ca întotdeauna, eforturile partidului nostru pentru întărirea unității pe plan intern se împletesc cu lupta pentru întărirea unității pe plan extern a tuturor forțelor lumii muncitoare. Acest crez nestrămutat al muncitorilor români l-a auzit zilele trecute lumea întreagă, rostit alit de expresiv de secretarul general al partidului nostru: „Popoare asuprite de pretutindeni, forțe progresiste de pretutindeni, uniți-vă, pentru a lăncida imperialismul și colonialismul! Uniți-vă, pentru libertate națională și progres social! Uniți-vă, pentru ca fiecare națiune să fie liberă și independentă! Uniți-vă, pentru construcția socialismului! Uniți-vă, pentru pace în întreaga lume!”.

Cu asemenea gînduri, inspirată de încrederea nemărginită în partid, în conducerea sa, cu sentimentul trinitic al frăției internaționale pășeste mai departe poporul României socialiste, pe sub arcă de triumf, al zilei de 1 Mai.

FAPTUL DIVERS

Din vremea lui Burebista

Pe șantiierul marilor opere de construcție din județul Ilfov, au fost scoase la iveală acest ulcioi și această cupă cu decor în relief. Ele poartă spre noi, de mai bine

de două milenii, mesajul unei lumi care — în dragostea ei pentru frumusețe — și-a fardat, cu icoștință și mișcă, podoabe ale creșet, ale vieții de zi

cu zi. Prin proporția și armonia formelor, prin finețea și originalitatea decorurilor, ele se constituie într-un strălucit mesaj de pe vremea lui Burebista.

Garofiță unică în lume

Printre grohotișurile Pietrei Crăului crește o floare de o neasemuită frumusețe, considerată o veritabilă podoabă a Carpaților. I se spune Garofița Pietrei Crăului. Planta poartă în vir și singură floare cu cinci petale roșii și cu marginea dintr-un gală, longitudinală de un roșu mai închis, iar spre interior se află o rotie de dantelă fină cu ochiuri mici, urmată de un cerc alb cu raze roșii.

Fiind unică în lume, suavă floare a fost declarată monument al naturii și pusă sub ocrotirea legii. Admirați-o și ocrotiți-o, oameni buni!

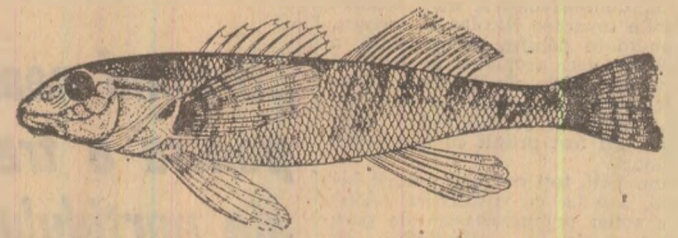
Frumoasele păpuși de la Lenauheim

În casa natală a marelui poet Lenau din comuna Lenauheim, județul Timiș, așezare renumită din hărnicia locuitorilor săi, români, germani și maghiari, a fost amenajat un muzeu. În cadrul muzeului s-a deschis o inspirată expoziție a portului popular șubăsc din această parte a țării. Prin migala și pa-

siauna creatorilor de frumos dintr-un număr de 48 de localități în care trăiesc și oameni ai muncii de naționalitate germană, au fost confecționate tot atîtea perechi de păpuși, îmbrăcate în pitorești costume populare șubăscite. Iată cîteva dintre ele surprinse pe pelicula de fotoreporterul L. Geier.

Ați auzit de.. Sforette?

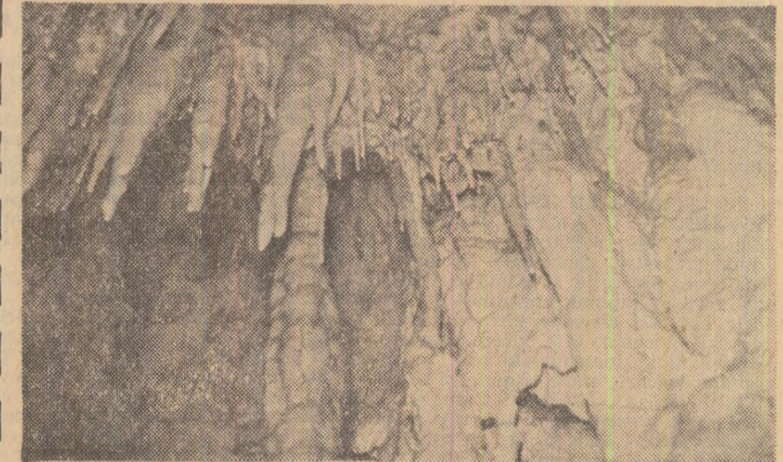

Această specie de pește a fost descoperită în anul 1900 de către un pescar din Argeș, în zona Albeștiilor. După cum ne informează profesorul Radu Stancu, directorul Muzeului județean Pitești, peștele din imagine este ur-

mașul unei specii de acum... 60 de milioane de ani! Cunoscut de oamenii locului din cele mai vechi timpuri peștele i s-au atribuit mai multe denumiri: sforette, asprete, popete, țărinar...

Găsimu-și în albit-le Vîlsanului și Argeșului ultimul refugiu de pe globul pamîntesc, micul și viuul pește are o valoare științifică depășind în comparabil pe ceea...

Peștera perlelor

N-a trecut nici un an de zile de cînd a luat ființă Asociația speologilor amatori din Vilcea. Cei peste 30 de tineri pasionați ai drumurilor montane — muncitori, tehnicieni, profesori — au întreprins, în timpul lor liber, numeroase drumuri și cercetări, care s-au soldat

cu descoperirea și studiarea a nu mai puțin de 15 formațiuni carstice, necunoscute pînă acum. Între acestea se numără și „Peștera perlelor”, atlată în cheile pîrului Răcoara. Denumirea este pe măsura ineditelor stalactite și stalagmite care ojeztră priorii frumusețe de nebanuit.

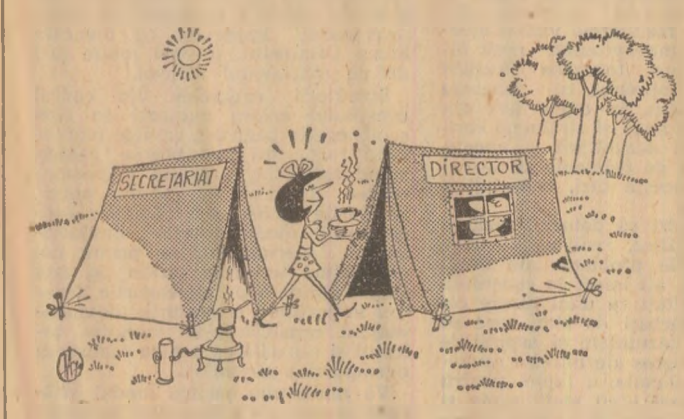
Natura sculptează

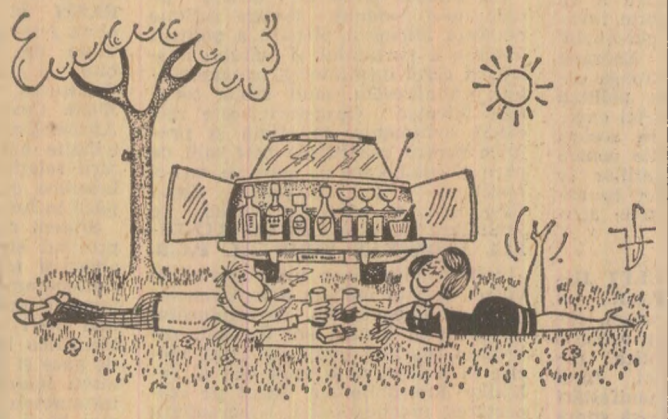
Tot în rubrica noastră și tot într-o notă insolită de fotografie, scriam despre pasunea pentru fluturi a fraților Iuliu și Andrei Szabó din Satu Mare, concretizată într-o colecție impresionantă. De fratele mai mare, inginerul Iuliu Szabó, realizate de... natură. Adevărate, în câmpul liber, el colindă pădurile, căutînd atele acelor enșri și acelor rădăcini care închipuie oameni, păsări, animale. Ați de bine seamăna cu chipurile reale din... natură, incit lui Iuliu Szabó nu-ramîne decît să le pună în valoare întreaga lor frumusețe. Fotoreporterul Gheorghe Iancu a surprins cîteva din „sculpturile” colecției sale.

Petre POPA și corespondenții „Scintei”

LA IARBĂ VERDE

Desen de Adrian ANDRONIC

Desen de Viorel SANDU

Desen de Octavian ANDRONIC

teatre

● Teatrul Național București (sala mică): Un flutur pe lămpă 10. Autobiografie — 15. Inșenăria unui necunoscut — 20. (sala Ateliei): Trei pe o bancă — 10.30. Elegie — 15.30. Fantezile lui Farișiev — 19.30.
● Filarmonica „George Enescu” (Ateneul Român): Recital extraordinar — ORGA ATENEULUI a împlinit 40 de ani — 20.
● Opera Română: Moianul încalcat — 11. Boema — 19.
● Teatrul de operă: My Fair Lady — 10.30. Volevodul Ișganilor — 19.30.
● Teatrul „Lucia Sturdza Blandra” (sala Schitu Măgureanu): Riceala — 10.30. Față în față — 15.30. Undeva, o lumină — 19.30. (sala Grădina Icoanei): Interviu — 10.30. Elisabeta I — 19.30.
● Teatrul Mic: Zbor de sicel — 10.30. Pluralii engleze — 15. Cîntorul de contor — 19.30.
● Teatrul de comedie: Cîrșii de

păsărele — 10.30. Cercul de cretă caucazian — 19.
● Teatrul „Nottara” (sala Magheru): Micul infern — 10. Adlo, Charlie — Familia Tot (sala Studio): Conversație... — 10.30. Carambol — 15.30. Ultima cursă — 19.
● Teatrul evreiesc de stat: Cîntăți cu mine un cîntec — 11.
● Teatrul Giulești (sala Giulești): Cocșelul neascultător — 10. Măna cu două fețe — 19.30. (sala Măjestic): Dragoste periculoasă — 10. Sereadă țirize — 15. Goana — 19.30.
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase” (sala Savoy): Omul care aduce risul — 19.30. (sala Victoriei): Costică, ne vede lumea — 11.
● Teatrul „Ion Văbulescu”: Ucu-Utucu — 10. Siciliana — 19.30.
● Teatrul „Ion Creangă”: Scufița cu trei lezi — 10. Trei grășani — 11.
● Teatrul „Tăndărică”: Petrică și lupul — 11. Pescarul și norocul — 17.
● Cercul București: Năzdrăvăniile urșilor — 10; 16; 19.30.
● Studioul de teatru al I.A.T.C.: A treia țeață — 15; 19.30.

cinema

● Ansamblul de estradă al Armatei (la sala C.C.A.): Inimi de primăvară — 19.30.
● Vis de lanuarie: SCALA — 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15; 22.30.
● Celălalt cu alune: CINEMA STUDIO — 10; 12; 14; 16; 18; 20; BUCEGI — 10.30; 12.45; 15; 17.30; 19.45; MIORITA — 9; 11; 13.15; 15.30; 17.45; 20.
● Matineu pentru copii: BUCEGI — 9.
● Prima iubire: TIMPURI NOI — 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
● Un om în ioden: CAPITOL —

9.30; 11.30; 13.30; 15.45; 18; 20; FEROVIA — 8.30; 10.30; 12.30; 14.30; 16.30; 18.30; 20.30; GLORIA — 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
● Un om de zăpădat pentru Africa — 9; 11; 12.45; 14.15; Rocky — 15.45; 18; 20; DOINA.
● Omul cu maseca de fier: PATRIA — 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15. FAVORIT — 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15. FESTIVAL — 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.
● Brațele Afroditei: CENTRAL — 9; 11; 13; 15; 17.30; 20. FLOREASCA — 9; 11; 13; 15; 17.30; 20.
● Prinț și cerșetor: AURORA — 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20. GRIVITA — 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
● Clipa: ARTA — 9; 12; 15.30; 18; BUZESTI — 9; 12; 15.30; 19; CO-TROCENI — 9; 12; 15.30; 19.
● Lady Hamilton — 9.45; 11.45. Ora rugător — 19.30; 20.30; CINEMATICA.
● Police Python 357: DACIA — 9; 11.30; 14.30; 17.15; 20. GIULEȘTI — 9; 12; 15; 17.30; 20.
● Impuscături în siepă: LIRA — 9; 11.15; 13.30; 15.30; 18; 20.
● Matineu pentru copii — 9. În

viltoro — 12.30; 16; 19; FLACARA.
● Cadoul vrăjitorului negru: DRUMUL SĂRII — 9; 11; 15.30; 18; 20.
● Expresul de Buftea: COSMOS — 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20. TOMIS — 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18.15; 20.30.
● Inspectorul Harry: MELODIA — 9; 11; 13; 15.15; 17.30; 20. MODERN — 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
● Nea Mărin miliardar: MUNCA — 8.30; 10.30; 12.30; 14.30; 16.30; 18.30; 20.30.
● Matineu pentru copii — 10. Culbul lui Iuliu — 12; 15.30; 18; FERENTARI.
● Matineu pentru copii — 8. Calchul lui Achile — 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20; PACEA.
● Mize pe 13: POPULAR — 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
● Totul pentru fotbal: PROGRESUL — 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.
● Speriați pe compozitor: VILTORUL — 10; 12; 15.30; 17.45; 20.
● Cobra: VOLGA — 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.

„Prin politica promovată de președintele Nicolae Ceaușescu, România demonstrează că în papor stăpîn pe propriul destin poate participa cu eficiență la viața politică internațională”

Puternicul ecou internațional al vizitei președintelui țării noastre pe continentul african

Profunde semnificații ale vizitei întreprinse de Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, împreună cu tovarășii Elena Ceaușescu și ceilalți membri ai delegației țării noastre pe continentul african — acțiune politică de amploare, perspectivă, puternică afirmare a ideilor libertății și independenței popoarelor — trezesc, în continuare, interesul viu al presei și celorlalte mijloace de informare în masă din numeroase țări.

Ziarele sovietice „PRAVDA”, „SOCIETALISTESKAIJA INDUSTRIJA”, „KOMMUNISTESKAIJA PRAVDA”, „SELSKAIJA JIZN”, „SOVETSKAIA ROSSIA” și „MOSKOVSKAIJA PRAVDA” au informat pe cititorii despre încheierea vizitei în unele țări ale Africii, precum și despre însoțirea la București a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, din vizita efectuată pe continentul african.

Agencia „CHINA NOUA” a transmis, de asemenea, relații despre ultima etapă a vizitei președintelui Nicolae Ceaușescu, informând despre poziția țării noastre față de problemele din regiunea Mediteranei și din Orientul Mijlociu și relevând că se impune sporirea eforturilor pentru eliminarea oricăror surse de încordare și conflict din aceste zone.

Cotidianele „RUDE PRAVO”, „PRAVDA” și „PRACE”, din R.S. Cehoslovacă, și altele zărilor centrale au informat despre vizita președintelui Nicolae Ceaușescu în Africa, despre convorbirile cu conducătorii țărilor vizitate, documentele semnate și înțelegerile convenite cu acest prilej, despre semnarea tratatelor de prietenie cu Gabon, Angola, Zambia, Mozambic, Burundi, Sudan.

„Rude Pravo” relevă că tovarășii Nicolae Ceaușescu a arătat, într-o declarație făcută la sosirea în Libia, că „scopul vizitei este de a discuta cu conducătorii libieni despre dezvoltarea în continuare a relațiilor romano-libiene și a colaborării bilaterale în interesul ambelor țări, al păcii și al înțelegerii internaționale. Același ziar, referindu-se la Comunicatul comun publicat la încheierea vizitei tovarășului Nicolae Ceaușescu în Mozambic, subliniază: „România și Mozambic se pronunță pentru înființarea principilor ale zărilor centrale. Actul final de la Helsinki, pentru încheierea cursului nărmărilor și intensificarea colaborării în întreaga lume.”

O altă publicație indiană de prestigiu, „THE INDIAN OBSERVER”, dedică evenimentului saptelui săptămânal de fotografie și portretelor președintelui Nicolae Ceaușescu, sub titlul „Spirinț constant al Republicii Socialiste România pentru Africa în lupta pentru eliberare și dezvoltare economică de sine stătătoare”. Într-un fel, zărilor editoriale revistei menționează că vizitele președintelui Nicolae Ceaușescu în opt țări africane „au dus la înflorirea prieteniei și cooperării reciproce romano-africane”.

„Meritul deosebit în această politică invălmășită revine președintelui Nicolae Ceaușescu, el fiind cunoscut în Africa ca un mare prieten al popoarelor acestui continent, fiind apreciat ca un sprijinitor activ și ferm al luptei pentru independența națională a statelor africane și a mișcărilor de eliberare națională.”

„Acordarea premiului internațional „Simba” președintelui Ceaușescu este un semn de prețuire și apreciere a activității sale de sprijinire a țărilor africane.”

Președintele turc a publicat relații însoțite de fotografii despre diferite momente ale vizitei. „TURKISH DAILY NEWS” pune accentul asupra poziției constructive a României în abordarea situației din Orientul Mijlociu.

Zărilor marocan „AL MAGHREB” publică, sub titlul „România se pronunță pentru pace și stabilitate în Africa” o ridică pe trepte tot mai înalte, și-a aflat intruchipare în încheierea unui șir de documente de excepțională însemnătate politică: tratatele de prietenie și cooperare cu șase din țările vizitate — Gabon, Angola, Zambia, Mozambic, Burundi, Sudan — un tratat similar urmând să fie semnat, după cum s-a stabilit, și cu Libia. Stăruind pe principiile noi ale deplină egalități în drepturi, respectului și solidarității în cooperarea națională, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, nere-

șării noastre pe continentul african — acțiune politică de amploare, perspectivă, puternică afirmare a ideilor libertății și independenței popoarelor — trezesc, în continuare, interesul viu al presei și celorlalte mijloace de informare în masă din numeroase țări.

Nicolae Ceaușescu, și doamna Elena Ceaușescu în țări din Africa: Libia, Gabon, Angola, Zambia, Mozambic, Burundi, Sudan și Egipt.

„Făcînd referiri ample la orientarea imprimată de președintele Nicolae Ceaușescu poziției țării noastre în relațiile internaționale, revista subliniază că „toate documentele politice externe ale României, toate acțiunile sale pe plan internațional, al căror autor principal este președintele Nicolae Ceaușescu, se remarcă printr-un caracter realist și științific al aprecierilor asupra lumii contemporane. Un aspect calitativ remarcabil al politicii externe a României îl constituie viziunea globală cu care sint analizate evenimentele contemporane — viața confirmînd pe deplin corectitudinea aprecierilor președintelui Nicolae Ceaușescu asupra situației internaționale actuale și participarea cu responsabilitate a acestei țări la rezolvarea problemelor majore care confruntă omenirea. Caracterul corect și realist al acestor analize a fost dovedit de dinamica schimbărilor din raporturile de forțe pe plan internațional, care au reliefat și mai mult forța voinței popoarelor de a se pune capăt politicii de dominație și de dezvoltare liberă și independentă. De aici și convingerea, subliniată în repetate rânduri de președintele României, că o mai mare solidaritate și cooperare între toate forțele înalte, între toate popoarele lumii, pot înălța pericoul unei noi confruntări mondiale, pot asigura pacea și colaborarea internațională.”

„Prin politica promovată de președintele Nicolae Ceaușescu — conchide „Socialist” România — monștră că un popor liber, stăpîn pe propriul destin, poate participa cu eficiență și responsabilitate în politica internațională, ea constituind, din acest punct de vedere, un exemplu de relații cu țările lumii și aducînd o contribuție originală la instaurarea unor relații de tip nou între țări și popoare.”

„O altă publicație indiană de prestigiu, „THE INDIAN OBSERVER”, dedică evenimentului saptelui săptămânal de fotografie și portretelor președintelui Nicolae Ceaușescu, sub titlul „Spirinț constant al Republicii Socialiste România pentru Africa în lupta pentru eliberare și dezvoltare economică de sine stătătoare”. Într-un fel, zărilor editoriale revistei menționează că vizitele președintelui Nicolae Ceaușescu în opt țări africane „au dus la înflorirea prieteniei și cooperării reciproce romano-africane”.

„Meritul deosebit în această politică invălmășită revine președintelui Nicolae Ceaușescu, el fiind cunoscut în Africa ca un mare prieten al popoarelor acestui continent, fiind apreciat ca un sprijinitor activ și ferm al luptei pentru independența națională a statelor africane și a mișcărilor de eliberare națională.”

„Acordarea premiului internațional „Simba” președintelui Ceaușescu este un semn de prețuire și apreciere a activității sale de sprijinire a țărilor africane.”

Președintele turc a publicat relații însoțite de fotografii despre diferite momente ale vizitei. „TURKISH DAILY NEWS” pune accentul asupra poziției constructive a României în abordarea situației din Orientul Mijlociu.

Zărilor marocan „AL MAGHREB” publică, sub titlul „România se pronunță pentru pace și stabilitate în Africa” o ridică pe trepte tot mai înalte, și-a aflat intruchipare în încheierea unui șir de documente de excepțională însemnătate politică: tratatele de prietenie și cooperare cu șase din țările vizitate — Gabon, Angola, Zambia, Mozambic, Burundi, Sudan — un tratat similar urmând să fie semnat, după cum s-a stabilit, și cu Libia. Stăruind pe principiile noi ale deplină egalități în drepturi, respectului și solidarității în cooperarea națională, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, nere-

șării noastre pe continentul african — acțiune politică de amploare, perspectivă, puternică afirmare a ideilor libertății și independenței popoarelor — trezesc, în continuare, interesul viu al presei și celorlalte mijloace de informare în masă din numeroase țări.

„Sîntem convinși că și în viitor colaborarea multilaterală dintre Bulgaria și România se va extinde și adinci tot mai mult”

Cuvîntarea tovarășului Todor Jivkov la sesiunea Adunării Populare a R. P. Bulgaria

SOFIA 28 (Agerpres). — Luînd cuvîntul în cadrul sesiunii Adunării Populare a R. P. Bulgaria, Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, președintele Consiliului de Stat, a arătat că Egiptul a obținut succes însemnat în dezvoltarea sa economică și socială. Construcția bazei tehnico-materiale a societății socialiste dezvoltate se desfășoară în ritm accelerat. În anul 1978, ponderea industriei în creșterea veniturilor naționale a ajuns la 58,1 la sută, față de 53,5 la sută în anul 1975. Agricultură a reușit, la rîndul ei, să obțină rezultate pozitive, în ciuda unor condiții climatice nefavorabile, contribuind în prezent cu 24 la sută la formarea veniturilor naționale.

Abordînd pe larg probleme de politică externă, vorbitorul a subliniat, în acest cadru, că relațiile Republicii Populare Bulgaria cu Republicii Socialiste România se dezvoltă pe o linie ascendentă, pe baza marxism-leninismului și a tratatului de alianță din 1970.

„Doresc să subliniez în mod deosebit — a spus el — influența fructuoasă pe care o au asupra întregii noastre țări relațiile noastre tradiționale cu secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cadrul cărora facem schimb de opinii, afirmăm relațiile bilaterale, cit și în problemele internaționale actuale.

Între cele două țări au fost semnate o serie de documente, care constituie o bază contractual-juridică solidă pentru dezvoltarea colaborării în diferite domenii.

În domeniul politic, noi întărim contacte vii, atât pe linia parlamentară și a guvernelor, cit și pe linia partidelor noastre, a organizațiilor de masă și obștești.

S-au stabilit legături directe între ministere și departamente, județe, orașe și colective de producție, care contribuie la cunoașterea reciprocă a experienței celor două țări în procesul construcției lor socialiste.

Crește în ritmuri dinamice și stabile schimburi de mărfuri și se îmbunătățește structura acestuia. În acest cadru, C.C. al P.S.U.G. consacră luă sa deosebită un miliard și două sute milioane ruble, față de o jumătate de miliard cit a fost în cîntecul trecut, iar ponderea mașinilor și utilajelor va fi de aproximativ 62 la sută din totalul schimburilor de mărfuri. Se întărește colaborarea economică și tehnico-științifică pe termen lung, se aplică cu succes asemenea forme moderne cum sint cooperarea industrială și specializarea, construirea în comun a unor

obiective energetice și industriale, colaborarea directă în domeniul agriculturii, transporturilor, comerțului interior, turismului. Se dezvoltă colaborarea în domeniile culturii, științei și educației.

Sîntem convinși că și în viitor colaborarea multilaterală dintre Republica Populăra Bulgaria și Republica Socialistă România se va extinde și adinci tot mai mult, în conformitate cu principiile măreței noastre teorii revoluționare și orientării noastre socialiste, în interesul și spre binele popoarelor bulgar și român, pentru întărirea pe mai departe a comunității socialiste, pentru pace, prietenie și colaborare în Balcani, în Europa și în lume.”

Tovarășul Todor Jivkov a prezentat în continuare politica R.P. Bulgaria în Balcani, apreciind că mutațiile pozitive produse în această regiune sînt importante, iar progresul realizat este substanțial. El a subliniat că popoarele bulgare și dau seama tot mai mult de binefacerea păcii, distenției și înțelegerii reciproce. Statele balcanice acționează tot mai realist în direcția transformării Balcanilor într-o zonă și într-un factor de stabilitate.

Vorbînd despre relațiile bulgare cu Iugoslavia, Todor Jivkov, după ce a arătat că mai există unele probleme în raporturile dintre cele două țări, a subliniat: „Calea justă de soluționare a acestora este de a ne asza la masa trativelor și, în spiritul respectului reciproc, cu calm și răbdare, așa cum se cuvine între două țări egale în drepturi și, în plus, socialiste, să discutăm și să rezolvăm toate problemele de care depind dezvoltarea și adincirea relațiilor și colaborării noastre multilaterale.”

Primul secretar al C.C. al P.C. Bulgar, președintele Consiliului de Stat al R.P. Bulgaria l-a invitat pe președintele R.S.F. Iugoslavia, Josip Broz Tito, să se întîlnescă pentru a discuta la cel mai înalt nivel întregul complex de probleme privind relațiile bilaterale. „R.P. Bulgaria — a continuat vorbitorul — recunoaște realitățile politice și frontierele de război mondial. Eu nu a avut și nu are pretenții teritoriale nici față de R.S.F. Iugoslavia și nici față de orice altă din vecinătăți. Construirea și dezvoltarea noastră socialistă în actualele frontiere ale țării.”

În expunerea sa, vorbitorul a prezentat, de asemenea, pe larg stadiul relațiilor bulgare cu Grecia, Turcia, Cîrui, Albania, ca și politica guvernului bulgar de întărire a relațiilor de prietenie și colaborare cu țările socialiste, de extindere a relațiilor reciproce avantajoase cu țările în curs de dezvoltare și cu țările capitaliste dezvoltate.

Plenara C.C. al P.S.U.G.

Cuvîntarea tovarășului Erich Honecker

BERLIN 28 (Agerpres). — Luînd cuvîntul în încheierea lucrărilor plenarei C.C. al P.S.U.G., consacrata analizei situației interne și internaționale a țării, Erich Honecker, secretar general al C.C. al P.S.U.G., a declarat că rezultatele obținute în cei 30 de ani de la întemeierea Republicii Democrate Germane întărește o dezvoltare continuă, chiar dacă aceasta nu întotdeauna a fost ferită de asperități. Relevînd apoi că problema centrală a edificării în continuare a societății socialiste dezvoltate în R.D.G. o reprezintă întărirea forței economice a țării, secretarul general al C.C. al P.S.U.G. a subliniat că, în atingerea acestui obiectiv, se acordă, între altele, o atenție principală schimbărilor de pe piața internațională. „Prețurile principalelor materii prime și ale purtătorilor de energie, care atînseseră deja în anii trecuți un nivel ridicat, continuă să crească. Noi trebuie să ținem seama de acest lucru și să tragem concluziile ce decurg de aici pentru deplina ocupare a forței de muncă, pentru bunăstarea poporului și pentru stabilitatea noastră

tră. Este nevoie de o mai mare flexibilitate și eficiență în comerțul exterior și în producția internă, mai eficient, pentru a mobiliza toate forțele la mărirea avuției țării.”

Vorbitorul a subliniat, de asemenea, că trebuie acordată o mare atenție acumulării, cure servese necesitățile producției interne. Totodată, trebuie să se manifeste o mai mare grijă pentru bunăstarea pe care societatea le are la dispoziție. „Lucruri atât de prețioase ca energia electrică, combustibilii, căldura — a spus el — sînt înlocuite în multe țări. Pe de o parte, se consumă mai mult decît e necesar, pe de altă parte, interperțiile din producția materială provoacă serioase perturbări în economia națională, iar acest lucru poate să treacă în sfîrșit.”

Secretarul general al C.C. al P.S.U.G. a menționat în încheiere că pentru realizarea sarcinilor importante ce decurg din planul de dezvoltare generală a țării, a întîmpinării cu succes deosebite a aniversării, la 7 octombrie a.c., a 30 de ani de la întemeierea R.D.G., sînt necesare eforturi mai intense și mobilizarea energilor întregii țări.

contemporane, asupra cărora s-au desprins idei și poziții convergente. Ca un corolar firesc al abordării ansamblului acestor probleme s-a evidențiat postulatul creșterii rolului și importanței democrației în curs de dezvoltare, a statelor nealiniate, pe arena mondială, întărirea unității lor de acțiune, a solidarității tuturor popoarelor, tuturor forțelor sociale în lupta pentru constituirea unei societăți socialiste în conformitate cu interesele generale ale întregii omeniri. Un amplu ecou în acest sens a avut îndemnul tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU. „Mai mult ca oricînd, cuvîntele lui Marx — Proletarii din toate țările, uniți-vă! — trebuie amplificate și completate cu lozincă: Popoarele asuprite de preluțîndeni, forțe progresiste și mijloci de preluțîndeni, uniți-vă pentru a lichida imperialismul și colonialismul! Uniți-vă pentru libertate națională și progres social! Uniți-vă pentru a fiecare națiune să fie liberă și independentă! Uniți-vă pentru construcția socialismului! Uniți-vă pentru pace în întreaga lume!”

Este un comandament suprem în sprijinul căruia partidul și statul nostru au acționat cu perseverență și fermietate, așa cum demonștrază în modul cel mai elocvent însăși vizita în Africa. Exprîmîndu-și adevărate și aprobarea unanimă la rezultatele de excepțională însemnătate ale acestei misiuni strălucite aduse la îndeplinire, adoptarea unor măsuri ferme și imediate de dezarmare, și în primul rînd de dezarmare nucleară; soluționarea tuturor problemelor litigioase dintre state pe cale politică, încheierea acordurilor de prietenie și păci globale, juste și trainice în Orientul Mijlociu, care implică cu necesitate recunoașterea drepturilor legitime ale poporului palestinian, înclucînd dreptul de a avea o patrie a sa; intensificarea eforturilor pentru edificarea securității și cooperării în Europa, care, în condițiile interdependențelor strîns ale lumii de astăzi, prezintă o mare importanță pentru întregul glob; sprijinul rolului O.N.U. în viața internațională — sint tot atîtea cerințe vitale ale lumii

ÎNCHIEIERA CONVORBIRILOR SOVIETO-FRANCEZE

MOSCOVA 28 (Agerpres). — Simbatic, la Moscova, s-au încheiat convorbirile dintre Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., și Valéry Giscard d'Estaing, președintele Franței, considerate de ambele părți ca fiind constructive și utile pentru dezvoltarea continuă a relațiilor, pe multiple planuri, dintre cele două țări. În aceeași zi au fost semnate un program de dezvoltare pe mai departe a colaborării dintre Uniunea Sovietică și Franța în folosul destinerii păcii, precum și acorduri privind adincirea colaborării economice, industriale și tehnice dintre cele două țări.

Agencia T.A.S.S. precizează că în

primul document se apreciază că principala obiectiv al colaborării celor două țări pe arena internațională constă în a contribui la întărirea păcii, consolidarea destinderii și eliminarea focarelor de încordare, realizarea unui progres real pe calea spre dezarmare. Considerînd că preîntîmpinarea războiului este sarcina cardinală pentru toate statele, „Uniunea Sovietică și Franța declară în mod solemn că vor face tot ce depinde de ele pentru ca omenirea să fie eliberată de pericolul războiului.”

Documentele cu caracter economic fixează domeniile și formele colaborării sovieto-franceze în diferite sfere ale producției industriale și tehnicii, în agricultură, transporturi,

Ambasadorul român în Oman și-a prezentat scrisorile de acreditare

MUSCAT 28 (Agerpres). — Sultanul Omanului, Qabus Bin Saïd, a primit pe Nicolae Ștefan, ambasadorul Republicii Socialiste România, cu ocazia prezentării scrisorilor de acreditare.

Cu acest prilej, din partea președintelui Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a fost transmis sultanului Qabus un mesaj de prietenie și colaborare, în care sînt bune urări de sănătate și fericire personală, de prosperitate și progres continuu pentru poporul omanez prieten.

Sultanul Omanului a mulțumit călduros și a exprîmat președintelui României un cordial salu, multă sănătate și fericire personală, iar poporulul român prieten cele mai sincere urări de prosperitate și bunăstare, de noi succese în dezvoltarea economică a țării.

În cadrul întîlnirii, desășurată într-o atmosferă prietenească, au fost examinate probleme de interes reciproc, în vederea adincirii relațiilor de cooperare economică avantajoasă.

„Declarația asupra decolonizării în Zimbabwe și Namibia”

Document adoptat la sesiunea Comitetului special al O.N.U.

BELGRAD 28 (Agerpres). — La Belgrad s-au încheiat lucrările sesiunii Comitetului special al O.N.U. pentru decolonizare, în cadrul căreia a fost dezbătută situația din Namibia și Zimbabwe. Sesiunea a adoptat un document final — „Declarația asupra decolonizării în Zimbabwe și Namibia”.

Documentul exprîmă solidaritatea internațională și sprijinul deplin acordat popoarelor din Namibia și Zimbabwe și aderarea la mișcările de eliberare din aceste teritorii. Totodată, se cere tuturor statelor, organizațiilor specializate și instituțiilor afiliate la O.N.U., ca și organizațiilor neguvernamentale să acorde tot sprijinul posibil popoarelor din Namibia și Zimbabwe.

Condamnînd cu tărie regimul ilegal de la Salisbury și regimul rasist de la Pretoria, în document se atrage atenția comunității internaționale asupra situației extrem de serioase apărute în aceste teritorii, „ca rezultat al manevrelor la care recurge regimul rasist ilegal de la

Vizita delegației U.T.C. — U.A.S.C.R. — C.N.O.P. în S.U.A.

WASHINGTON 28 (Agerpres). — Delegația U.T.C.-U.A.S.C.R.-C.N.O.P., condusă de tovarășii Radu Enache, secretar al C.C. al P.C.U.S., care efectuează o vizită în S.U.A., la invitația Consiliului American al Tinerilor Lideri Politici (C.A.T.L.P.), a avut convorbiri cu Bill Bradley, președintele Comitetului Național al Partidului Republican. Cu acest prilej, evidențînd rolul tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintelui Republicii Socialiste România, în dezvoltarea relațiilor romano-americane, Bill Brock a subliniat că președintele României — personalitate de seamă a vieții internaționale — se bucură de un deosebit respect în rîndul omenilor politici americani.

Delegația U.T.C.-U.A.S.C.R.-C.N.O.P. a mai avut convorbiri la Consiliul Național al Partidului Democrat, Congresul S.U.A., Departamentul de Stat și, respectiv, cu C.A.T.L.P., Tineretul Democrat, Tineretul Republican și Asociația Națională a Studenților din S.U.A.

Salisbury și al ocupării Namibiei de către Africa de Sud.”

Comunitatea Internațională — reamintea Comitetului special pentru decolonizare — punte să accepte o reglementare privitoare la aceste teritorii numai dacă aceasta se bazează pe independența reală și participarea deplină a populației din teritorii respective la decizii reprezentanți autentici sint Frontul Patriotic și SWAPO. În document sint detaliate nule și neavenite desfașurările recente în Rhodesia și se demănuștră că acestea sînt o încălcare a principiilor dreptului internațional african din Namibia, încercările acestuia de a impune un regim aservit în acest teritoriu, sfîșindu-se Organizația Națiunilor Unite.

„Egiptul continuă să acționeze pentru realizarea unei păci globale în Orientul Mijlociu”

CAIRO 28 (Agerpres). — Boutros Ghali, ministrul de stat egiptean pentru afaceri externe, a declarat, în cadrul unei conferințe de presă, că Egiptul continuă să acționeze pentru realizarea unei păci globale în Orientul Mijlociu și că relațiile actuale ale țării sale cu celelalte state arabe nu vor afecta această poziție. „Egiptul, a spus el, este gata să participe la orice reuniune în cadrul Conferinței de la Geneva pentru Orientul Mijlociu, cu condiția ca toate părțile să fie reprezentate în condiții egale, în U.P.I. și France Presse. „Dacă găsim că este necesară o altă formă de negociere, de pildă o conferință internațională de genul celui de la Geneva, atunci vom participa în condiții egale.”

Incheierea Congresului P.C. din Bolivia

LA PAZ 28 (Agerpres). — Au luat sfîrșit lucrările Congresului al IV-lea al Partidului Comunist din Bolivia, primul congres ținut în condiții legale, după anul 1976. Delegații au aprobat activitatea partidului în perioada care s-a scurs de la congresul precedent. În rezoluția adoptată se relevă că Partidul Comunist din Bolivia face parte din Frontul Unității Democratice și Populare, care luptă pentru dezvoltarea independentă a țării, pentru rezolvarea problemelor sociale, economice și politice ale maselor muncitoare, pentru o politică externă independentă.

Au fost alese nouă Comitetul Central și celelalte organe de conducere ale partidului. În funția de prim-secretar al C.C. al P.C. din Bolivia a fost reales Jorge Kolle Cueto.

VIENA: Marș de protest împotriva recrudescenței neonazismului

Mit de lozinci al Vieni, între care numeroși tineri, au participat, vineri, la un marș de protest prin centrul orașului, cerînd interzicerea tuturor organizațiilor neonaziste în Austria. Organizatorii marșului au dat publicității o declarație în care se relevă că activitățile organizațiilor extreme de dreapta, între care „Aktionen Nowa Drepă” și Partidul Național Democrat, vin în contradicție cu prevederile Tratatului de Stat al Austriei.

Agentiile de presă transmit :

Convorbiri P.C. din Cuba — U.C.I. la încheierea convorbirilor dintre delegațiile P.C. din Cuba și Uniunii Comunistilor din Iugoslavia

în a fost dat publicității un comunicat în care se arată că cele două țări au fost de acord că în viitor trebuie depuse eforturi maxime pentru a se realiza un dialog pașnic și constructiv între cele două țări și țări și între toți membrii mișcărilor de nealinare, pentru a se ajunge la rezolvare comună a problemelor disputate. Cuba și Iugoslavia ca țări socialiste și ca membri ai Comitetului transmis de agenția Taniug — împărtășesc puncte de vedere similare asupra multor probleme importante ale vieții internaționale, dar există și unele deosebiri între aceste puncte de vedere. Totodată, se subliniază că trebuie asigurat succesul celor de-a șase conferințe la nivel înalt a statelor nealiniate.

Plenara C.C. al P.S. din Chile. La Ciudad de Mexico a fost difuzat un comunicat cu privire la recenta plenară a Comitetului Central al Partidului Socialist din Chile

desășurată în Chile și la care au participat reprezentanți ai organizațiilor de partid din țări și din exil. Plenara a hotărît să convoace cel de-al 24-lea Congres al partidului pentru anul 1980. S-a subliniat însemnătatea unui program comun al forțelor democratice în vederea restabilirii democrației în țară.

In Moscova a avut loc o conferință de presă consacrată zborului navei cosmice „Soyuz-33” cu echipaj sovieto-bulgar. Excepțională cauza nereușită a cuplării acesteia cu complexul spațial „Saliut-6-Soyuz-32”

Viktor Blagov, directorul adjunct al programului de zbor, a declarat că aceasta a constat în principal în apariția unor aberații în funcționarea motorului care trebuia să asigure corectă orbită, apropierea și cuplarea navei în cauză. Viktor Blagov a relevat, totodată, că asemenea situații sint excepții, în cazul lor fiind recomandabil să se recurgă pe se al echipajului în locul continuării misiunii în condiții normale.

Oceanul Indian să devină o zonă a păcii!

Luînd cuvîntul în parlament, ministrul de externe al Indiei, Atal Bihari Vajpayee, a expus poziția guvernului față de reunirea statelor din bazinul Oceanului Indian, care urmează să aibă loc în luna iulie. Această reuniune, a spus ministrul indian, ar trebui să caute mijlocul și modalități constructive pentru transformarea Oceanului Indian într-o zonă a păcii.